

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Metastasio, Pietro.; Oversadt paa Dansk af Rasmus Soelberg ; [Musiken er componeret af Jos Sarti].

Titel | Title:

L'Issipile : Dramma per musica da rappresentarsi nel real teatro danese in Copenaga nell'anno 1761 = Hypsipile : Et Skuespil paa Sang og Musik Til at opføres paa den Kongelige Danske Skueplads i...

Alternativ titel | Alternative title:

Hypsipile.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos L. N. Svare, 1761

Fysiske størrelse | Physical extent:

111 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

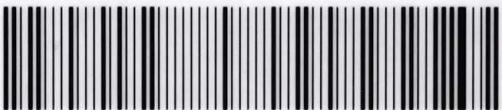
Metastasio
HYPSIPILE

1761

56 - 370

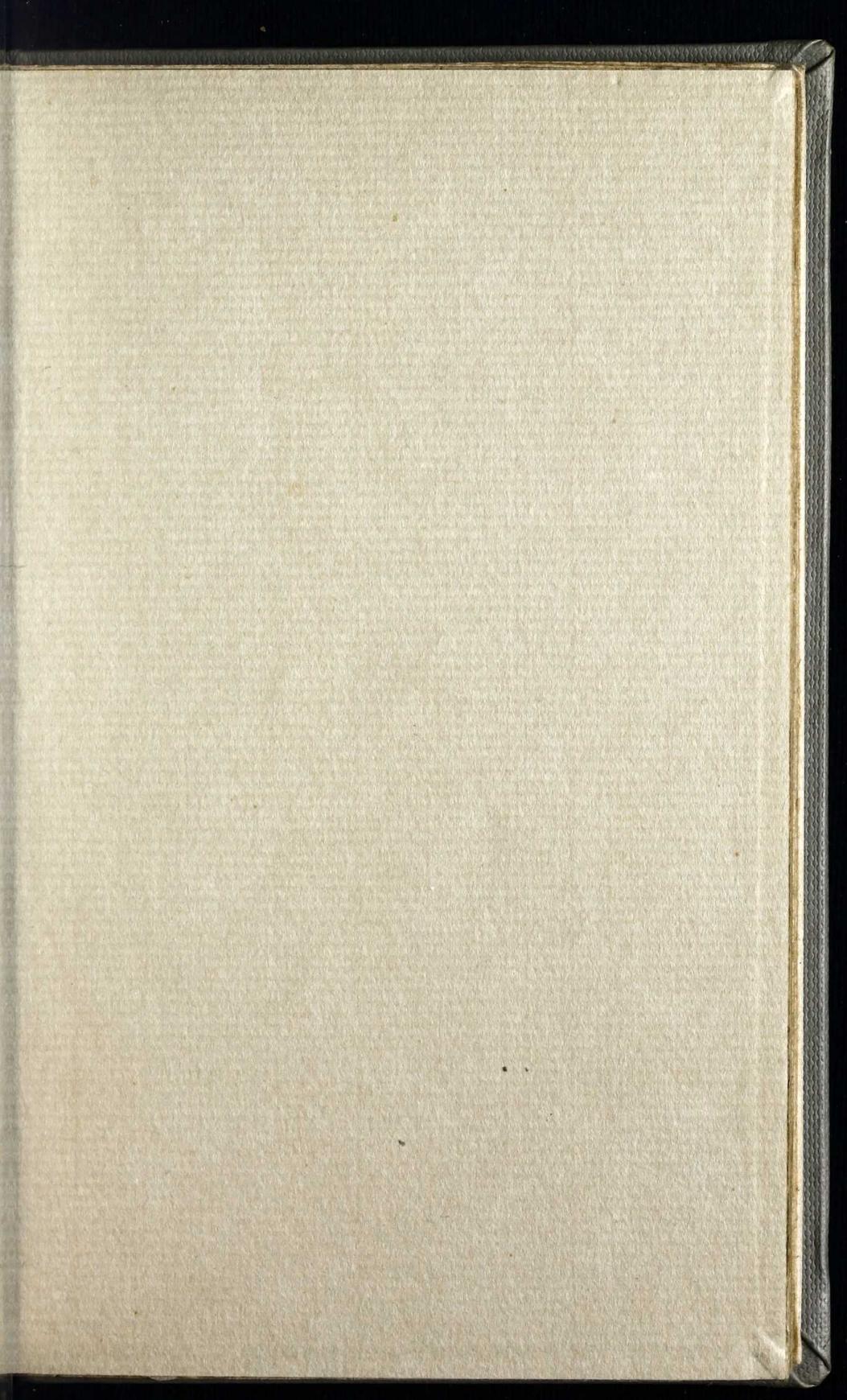
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

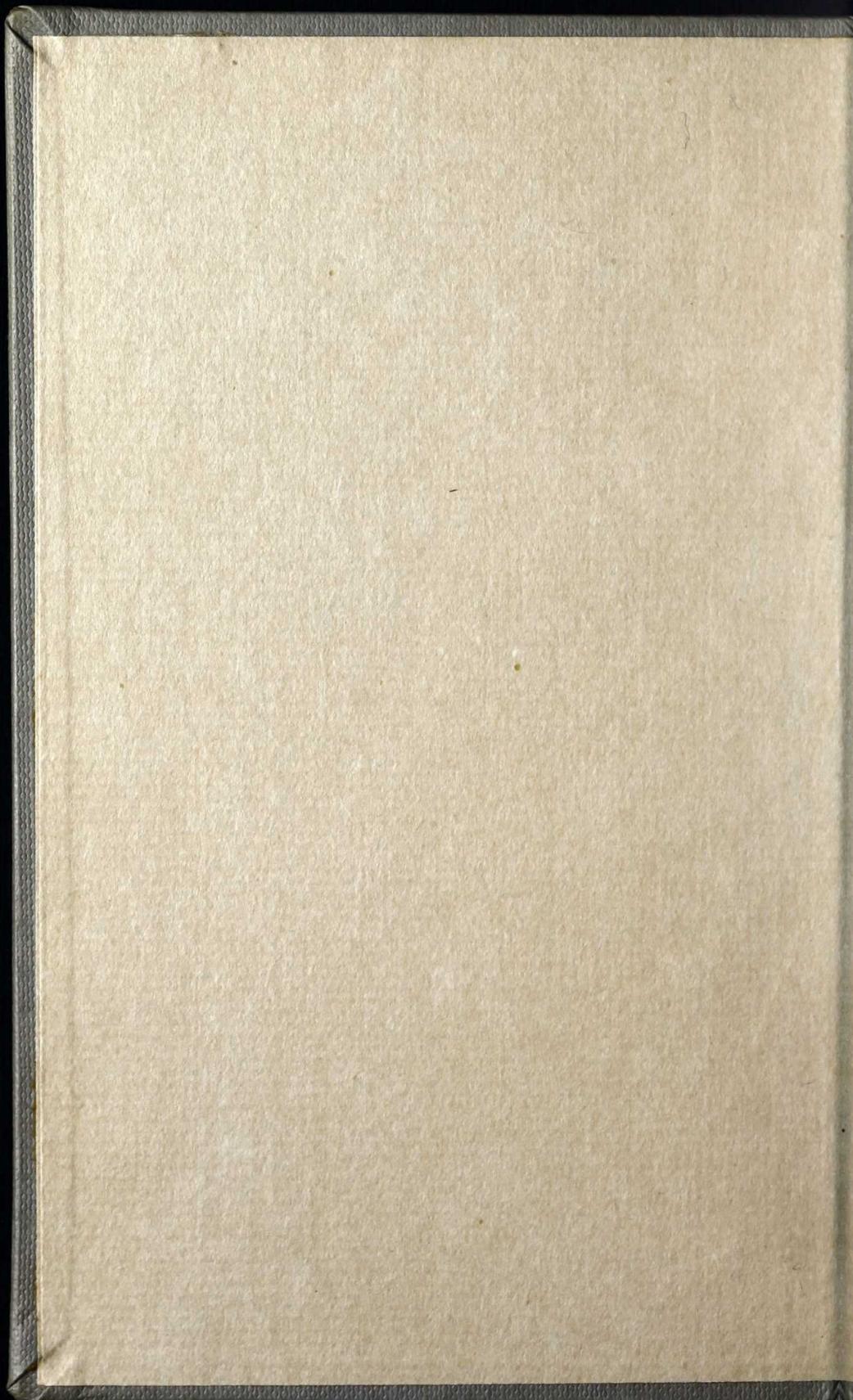

1 1 56 0 8 02313 9

+Rex

P. Metastasio.

Jazzpirila.

Omsett. af R. Goelberg.
Söf, 1761.

56.-370

L'ISSIPILE.

DRAMMA PER MUSICA.

DA RAPPRESENTARSI

NEL REAL TEATRO DANESE,
IN COPENAGA NELL' ANNO

1761.

Hypsipile.

Et Skuespil paa Sang og Musik.

Til at opføres
paa den Kongelige Danske Skueplads
i København i Aaret 1761.

Oversatdt paa Dansk
af

Rasmus Soelberg,
Anden Dansere ved det Italienske Skuespil.

København, trykt hos L. N. Svare.

5086

Personaggi.

- Toante.* Re di Lenno, Padre d'Issipile.
Il Sgr. Giuseppe Secchioni.
- Issipile.* Amante, e promessa Sposa di Giasone.
La Sigr. Marianna Galeotti.
- Giasone.* Principe di Tessaglia, Amante, e
promesso Spofo d' Issipile; condottiere degli Argonauti in
Colco.
Il Sigr. Domenico Scoli.
- Eurinome.* Vedova Principessa del sangue
Reale, madre di Learco.
La Sigr. Vittoria Galeotti.
- Learco.* Figlio d' Eurinome, amante riconosciuto
d' Issipile.
Il Sigr. Antonio Boscoli.

La Poësia è del celebre Sigr. Abate Pietro
Metastasio Poëta Cesareo.

La Musica è tutta nuova, composta dal Sigr.
Giuseppe Sarti, Mastro di Capella di
sua Maestà il Re di Danimarca, e Nor-
vegia &c.

I Balli sono d' invenzione, e direzione del
Sigr. Alessandro Pescarolo detto Vul-
cani, in servizio di sua Maestà, il Re
di Polonia.

Il Vestiario è d' invenzione, e direzione del
Sigr. Francesco Galeotti.

Argo-

Personerne.

Thoas. Konge paa Den Lemnos, Fader til Hypsipile.

Monsr. Joseph Secchioni.

Hypsipile. Forelsked og forloved Bruud med Jason.

Madsell. Marianna Galeotti.

Jason. Prinz af Thessalien, forelsked i Hypsipile og hendes forlovede Brudgom; Anførere for Argonauterne i Colchoss.

Monsr. Dominicus Scogli.

Eurynome. Enke, Prinsesse af Kongeligt Blod, Møder til Learcus.

Madsell. Victoria Galeotti.

Learcus. En Son af Eurynome, og foragted Eskere af Hypsipile.

Monsr. Antonius Boscoli.

Poesien er af den berømmede Herre Abbed Peter Metastasio Kejserlig Poet.

Musikken er ganske nye, compeneret af Mse. Joseph Garti, Capelmester i Hans Majestets Dieneste Kongens af Danmark og Norge &c.

Dansene ere af Monsr. Alexander Pescarolo Vulcani hans Opsund og Direction; ellers i Hans Majestets Dieneste Kongens af Pohlen.

Klædedragterne ere af Monsr. Francisci Galeotti hans Opsund og Direction.

Argomento.

Gli abitatori di Lenno, Isola dell'Egeo, occupati prima a guerreggiar nella vicina Tracia, ed allettati poscia dal possesso delle proprie conquiste, e dall' amore delle lusinghiere nemiche, non curarono per lungo tempo di ritornare alla Patria, ne' alle abbandonate Consorti. Onde irritate queste da così acerbo disprezzo, cambiarono il mal corrisposto affetto in crudelissimo sdegno. Alfine Toante Re, e condottiere de' Lennj, desideroso di trovarsi presente alle nozze della sua figlia Issipile, stabilita con Giasone Principe di Tessaglia, persuase loro il ritorno alla Patria. Giunse poco grata alle Donne di Lenno simil novella: poichè oltre la memoria delle antiche offese, si sparse fra di esse, che gli Sposi infedeli conducevan di Tracia le abborrite rivali a trionfar su gli occhi delle tradite Consorti. Onde lo sdegno e la gelosia

Indhold.

Da Indbyggerne paa Lemnos, en
De i det Egeiske Hav, først no-
gen Tid havde paafordt deres Naboe
Tracien Krig, opholdte de sig der siden
med at fornøye sig over deres Grobrin-
ger, saa de formedelst deres fangne
Fruentimmers smigrende Kierlighed i
en lang Tid en brød sig om at komme
igien til deres Fædreneland, og deres
forladte Hustruer. Over denne saa
store Foragt blev disse saa opirrede, at de
forandrede deres ilde belønnede Kierligh-
hed til bitter Had. Thoas Lemnernes
Konge og Anførere, som endeligen vil-
de være tilstæde ved hans Daatters Hy-
psipiles Bryllup, med Jason, en Prinz
af Thessalien, overtaldte dem til at ven-
de om til deres Fædreneland. Dette
Mht var Fruentimmerne i Lemno kuns-
lidet kierkommen: helst, da de foruden
Erindringen af de forrige Forurettelser,
og sit at høre, at deres utroe Mænd
førde deres affællege Medbeylersker med
sig fra Tracien, til at triumfere over
disse forraadte Egtehustruer. Hvor-

sia degenerando in furore, conclusero, ed eseguirono il barbaro disegno di ucciderli tutti al primo loro arrivo: simulando tenere accoglienze, e facendosi ritrovare occupate nella celebrazione delle feste di Bacco, affinchè il disordine dello strepitoso rito ricoprisse, e confondesse il tumulto, e le grida, che dovean nascere nell' esecuzione della strage. Issipile, che aborriva di versare il sangue paterno, nè potè aver agio di avvertir Toante del suo pericolo, prima che approdasse in Lenno, simulando il furore delle altre, accolse, nasconde il Genitore, e finse averlo già trucidato. Costò però molto alla virtuosa Principessa questa pietosa menzogna: perchè creduta le produsse l' abborrimento, ed il rifiuto di Giasone; e scoperta l' espose allo sdegno delle deluse compagne.

Con-

over deres Fortornelse og Jalouzie blev til bitter Vrede, saa at de besluttede og fuldførde det barbariske Forsæt, at ihielslaae alle Mandfolkene ved deres Ankomst. Ladende som de venligent toge imod dem, og som de vare i Færd med at helligholde Bacchi Fest; paa det at Alarmsmen af denne Festes høje Helligholdelse kunde skyble, og blande sig med den Tumult og Skriig, som vilde opkomme ved dette nederlags Fuldbrydelse. Hypsipile, som havde Afskyne for at udgyde hendes Faders Blod, sik en Tiid at være Thoas ad om den Fare ham forestod, forend han landede til Lemnum, stilte sig derfor vreed an for de andre Fruentimmer, men tog vel imod hendes Fader, og skulste ham, ladende som hun havde ihielslaed ham. Denne medliidende Logn kostede dog den dydige Prinsesse meget; thi Jason satte Afskyne til hende og vilde en ægte hende efterdi han troede at det var saaledes; og da det blev opdaget at hun en havde dræbt hendes Fader, underkastede hun sig hendes Selstabs-Søstres Vrede, som hun havde narret.

Condottiera , ed eccitatrice della
feminil congiura fu la feroce Eurinome,
lo sdegno della quale avea , oltre le co-
muni, altre più remote cagioni. Lear-
co , figlio di questa , avendo lunga-
mente amata Issipile , e richiestala inu-
tilmente in sposa , tentò alfine , ma in-
felicemente , di rapirla. Onde obli-
gato a fuggir lo sdegno di Toante , si
era allontanato da Lenno , e fatto spar-
gere d' essersi disperamente ucciso. La
sua creduta morte era cagione dell'
odio implacabile di Eurinome contro il
Re: Onde poi nel ritorno de' Lennj si
servì accortamente delle ragioni publi-
che a facilitar la sua vendetta privata.
Learco intanto esule , e disperato si fece
condottiere di pirati , ma per tempo,
o lontananza non potè mai deporre la
sua amorosa passione per Issipile. A
segno, che avendo saputo, che Giasone
andava a celebrar le nozze già stabilite
con quella , si portò co' suoi seguaci al-
le marine di Lenno , e cautamente s' in-
tro-

Anførerske, og den som egentlig
vphidsede denne sammensvorne Hær af
Fruentimmer var den grumme Euryno-
me, hvis Breede havde foruden den føl-
les, endnu andre særdeles Grunde.
Pearcus, en Son af hende, som havde
lang Tiid elsket Hypsipilem, og for-
langt hende til ægte skindt forgieves,
søgte endeligen at bortføre hende, som
dog ej inkedes ham. Altsaa nødt til
at flyve Thoantis Breede, var han renst
bort fra Lemno, og havde ladet udbre-
des at han af Fortvivlelse havde dreæbt
sig. Rygted om hans Død var Aarsa-
gen til Eurynomes utilfredsstillelige
Had mod Kongen: Hvorover hun siden
ved Leinernes Andkomst, betiente sig
snedigen af de offentlige Aarsager til at
forstaffe sig Hævn. Pearcus imidler-
tiiid landsflygtig og fortvivled, gav sig til
at være Andførere for Soerovere, men
hverken Tiden eller Fraværelsen kunde
faae ham til at glemme hans inderlige
Kierlighed til Hypsipile. Thi, da han
havde faaet at viide, at Jason droghen
at holde Bryllup med hende, og sam-
me var fastsat, begav han sig med sine
Folgesvenne i Land paa Lemno, og be-

trodusse nella Reggia , per tentar di nuovo di rapir la Principessa, o di sturbar almeno le sue nozze.

L' infidie dell' innamorato Learco fanno una gran parte delle agitazioni d' Issipile. La quale però finalmente vede per varj accidenti assicurato il Padre, punito l' Infidiatore, calmato il tumulto di Lenno , e disingannato Giasone, che divien suo consorte. Erod. I. 6. Erat. Ovid. Valerio Flacco. Stazio, Apollodoro , ed altri.

L' Azione si rappresenta in
Lenno.

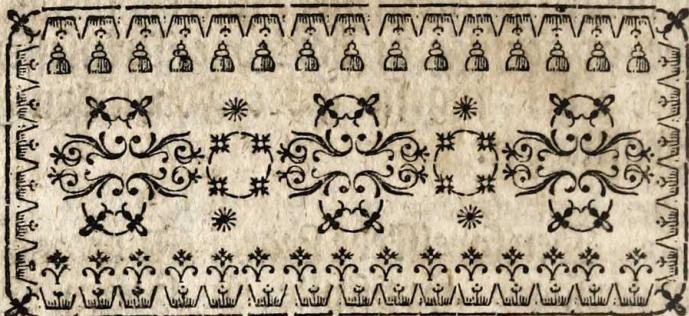
Atto

hændigen indsneeg sig i Slotted, for, vaa
nye at forsøge at bortrøve Prinsessen,
eller i det ringeste giere Forhindring i
Brylluppet.

Den forelskede Learci Sneedighed
foraarsager Hypsipile en Hoben Be-
kymringer. Men hun faaer dog, en-
deligen, ved adskillige Hendelser, hen-
des Fader frelst, Efterstræberen straffet,
Oproret i Lemno stillet, og Jason op-
lyst om Sagens Sammenhæng, og
han bliver hendes Gemal. Herod. 6
Bog Erat. Ovid. Valer. Flac. Stati:
Apollodor: og andre.

Skuepladsen forestilles i Lemno.

Den

Atto Primo.

Scena prima.

Atrio del tempio di Bacco festivamente adorno di festoni di pampini pendenti dagli archi, e ravvolti alle Colonne di esso: fra le quali Varj Simulacri di Satiri.

Issipile, ed Eurinome, con seguito di donne vestite, ed armate a guisa di Baccanti.

Eur. Invitta Principessa,
Valorose Compagne, a queste arene
Dalle sponde di Tracia, a noi ritorno
Fanno i Lenni infedeli: a noi s'aspetta   Del

Den første Act.

Første Scene.

En Indgang til Bacchi Tempel høytidelig udziret med Brandse af Vinranker som hænger ned af Buerne, og bundne omkring Pillerne i samme: imellem samme, adskillige Billeder af Satyrer.

Hypsipile, og Eurynome, med Følgeskab af Fruentimer, klædte og bevæbnede til Bacchi Festes Helligholdelse.

Eur. U overvindelige Prinsesse,
Og I modige Selskabssøstre, de troelose
Lemner
Ere dragne bort fra Tracien, og vender
sig nu paa Rejsen
Hid til os igien: Det kommer os til
At

Del sesso vilipeso
L' oltraggio vendicar. I Padri, i
Figli,
I Germani, i Consorti
Cadano estinti: e sia fra noi co-
mune
Il merito, o la colpa. Il grand'
esempio
De' feminili sdegni
Al sesso ingrato a serbar fede in-
segni.

Iff. Sì, sì: di morte è rea,
Chi pietosa si mostra.
(Forza è finger furor.) Volo sul
lido,
E ad avvertir ritorno, quando sa-
ran discesi.

Eur. Inutil cura. Jo stessa
Fuor de' legni balzar vidi le squa-
dre.

Iff. (Ah si prevenga il Padre.)
(a parte, e vuol partire.)

Eur. Dove corri?

Iff. Alle Navi. Il Re vogl' io
Rassicurar, celando
Lo sdegno mio con accoglienza
accorta. *Eur.*

Alt hævne den Forurettelse
Som de med Foragt har gjordt vores
Kion. Fædrene, Sonnerne,
Brødrene, Mændene
Skal dse. Enten det er en Ære, vi
indlægger os, eller
Det er en Forseelse, saa bor vi være lige
deelagtige deri.
Og skal dette store Exempel paa Qvinde
Breede,
Være det utaknemmelige Kion at holde
Troe og Love.

Hyp. Ja, ja: den fortiner Doden,
Som viiser sig medliidende.
(Jeg er nødt at forestille mig vred.) Jeg
vil skynde mig
Til Havbredden, og komme igien og ad-
vare naar de ere komne i Land.

Eur. Det er et unyttig Foretagende, jeg selv
har seet
Heren at komme fra Skibene i Land.

Hyp. (Ach jeg maa forekomme min Fader.)
(For sig selv, i det hun vil gaae.)

Eur. Hvor gaaer du hen?

Hyp. Til Skibene. Jeg vil giøre Kongen
Troehiertig, og skyde min
Breede, under Skin af at tage vel imod
ham.

Eur.

Eur. E'tardi. Ecco Toante.

Iff. (Oh Dei! son morta.)

Scena II.

*Toante con seguito di Cavalieri, e Soldati
Lenni, e dette.*

Toa. Vieni, o dolce mia cura,
Vieni al paterno sen. Da te lon-
tano

Tutti degli anni miei sentivo il
peso. (L'abbraccia.)

Iff. (Mi si divide 'il cor.)

Toa. Perche ritrovo
Issipile sì mesta?

Iff. Signor - - - (Ah tu non fai - - -)
(Eur. minaccia Issipile che non parli.)

Eur. (Ah mi tradisce
La debolezza sua.)

Toa. La mia presenza
Ti funesta così?

Iff. Non vedi il core,
Perciò.

Toa. Spiegati.

Iff. Oh Dio!

Toa. Avvezzata a regnar, temi che sia
Termine del tuo regno il mio ri-
torno? T' in-

Eur. Det er for sildig; thi der kommer
Thoas.

Zyp. (O Guder! jeg dør.)

2 Scene.

Thoas med Sølgestab af Herrer, og Lem-
niske Soldater, og de forrige.

Tho. Kom du mit Hiertes fiereste Omsorg,
Kom hid til dette Faderlige Bryst. Da
jeg var borte fra dig,
Fandt jeg ret min Alders haarde Byrde.
(han omfavner hende.)

Zyp. (Mit Hierte brister i tu.)

Tho. Hvorfore finder jeg
Hypsipile saa bedrøved?

Zyp. Herre = = = (Ach du veed ey = = =)
(Eury nome truer Hypsipile, som strax tier.)

Eur. (Ach hendes Kleinmodighed
Forraader mig.)

Tho. Rand min Nærvorelse
Giøre dig saa uroelig?

Zyp. Du seer ey mit Hierte, og
Hvorfore.

Tho. Siig det da.

Zyp. O Guder!

Tho. Siden du har været vandt til at regiere,
saa frngter
Du maafsee at min Hiemkomst vil giøre
Ende paa din Regiering?

B

Du

ATTO I.

T' inganni. Altro non bramo,
Che viver teco, e che morirti a
canto.

(L'abbraccia.)

Iff. Padre, non più.

(Baccia la destra a Toante, e piange.)

Toa. Ma che vuol dir quel pianto?

Eur. E' necessario effetto
D' un piacer, ch' improvviso inon-
da il petto.

Toa. Sò che riduce a piangere
L' eccesso d' un piacer:
Ma queste tue mi sembrano,
Lagrime di dolor.

E non s' inganna appieno
D' un Genitor lo sguardo,
Se d' un figlia in seno
Cerca le vie del cor.

(Parte.)

Scena III.

*Eurinome, ed Issipile che s' incamina
appresso al Padre.*

Eur. Issipile.

Iff. Che chiedi?

Eur. Ah se non hai
A trafigger Toante ardir che basti,
Lasciane il peso a Noi.

Iff.

Du tager Fensl. Jeg forlanger en andet,
End at leve med dig og døe ved din Suide.
(han omfavner hende.)

Hyp. Ach Fader, holdt op.
(hun knisser Thoants haand, og græder.)

Tho. Men hvad vil den Graad sige?

Eur. Det er en Virkning som kand en andet
end folge

Paa en Glæde, som usformodentlig
overvelder Hiertet.

Tho. Jeg veed at en overmaade Glæde,
Kand være Aarsag til Graad:
Men disse dine Zaarer, synes mig,
Kommer af Bedrovelse.

Og en Faders Dynne
Tager en aldeeles fensl,
Naar han af hans Daatters Una
sigt
Dommer om hendes Hiertes Eis
stand.

(gaer.)

3 Scene.

Eury nome, og Hypsipile som vil gaae
bort med hendes Fader.

Eur. Hypsipile.

Hyp. Hvad vil du?

Eur. Ach hvis du en har

Dristighed nok til at drebe Thoantem;
Saa lad os gisre det.

B 2

Hyp.

Iff. Perche mi vuoi
In volar questo vanto?
Fidati pur di me.

Eur. Prometti assai:
Vuoi, che di te mi fidi;
Ma in faccia al Padre impallidir ti
vidi.

Iff. Impallidisce in campo
Anche il guerrier feroce
A quella prima voce,
Che all' armi lo destò.
*D'*ardir non è difetto
Un resto di timore,
Che nel fuggir dal petto
Su 'l volto sì fermò.

(Parte.)

SCENA IV.

Euridice Sola.

Ah che già manca il giorno, e
non conviene
Più differire. Il concertato segno
A Momenti darò. La mia vendetta
Paga farà fra poco.
Sì, sì, mora Toante: In duro
essiglio

Per

Hyp. Hvorfore vil du
Betage mig denne Ere
Forlad dig kuns paa mig.

Eur. Du lover meget:
Du vil at jeg skulde forlade mig paa
dig;
Men jeg seer du bliver bleeg i din Faders
Nær værelse.

Hyp. Den tappre Krigshældt
Bliver og bleeg i Feldten
Bud den første Lyd
Som falder ham til Struuden.
En liiden Levning af Frygt
Som bliver tilovers i Ansigtet,
Maar den farer ud af Hierted,
Er en Mangel paa Dristighed.
(gaaer.)

4 Scene.

Eurynome allene.

Ach Dagen begynder aldt at helde, og
det bor
En længere opsettes. Det bestemte
Signal
Bil jeg strax give. Jeg skal saae fuld-
kommen Hævn
Inden saae Øyeblif.
Jo, jo, Thoas skal doe: I elændig
Landflygtighed

ATTO I.

Per lui morì Learco, il caro Figlio

Non è ver (benchè si dica.)

Che dal ciel non fu permesso

Altro pregio al nostro sesso,

Che piacendo innamorar.

Noi possiam, quando a noi
piace,

Fiere in guerra, accorte in
pace,

Alternando i vezzi, e l'ire,
Atterrire, ed allettar.

(Parte.)

Scena V.

*Parte del Giardino reale, e Boschetto sacro
a Diana; Notte.*

Learco solo.

Eccoti giunto al fine
Nel patrio suol, Learco,
Del Tessalo Giasone
A disturbar le nozze.

Attende i tuoi comandi armata
schiera.

Di questa Reggia ogni angolo t'è
noto.

Ascofo

Døde min kære Son Learcus for hans
Skuld.

Det er en sandt, (skjend man siger
det.)

At af Himmelnen en var forundt
Vores Kien, anden Gave,
End at behage, og opvække Kier-
lighed.

Vi kand, naar det saa behager os,
Være grumme i Krieg, listige i
Fred,

Og, ved at henvatte os nu af vo-
res Artigheder

Og nu af vores Bredde, baade
forskæfke og fornøye.
(gaaer.)

5 Seene.

En Deel af den Kongelige Have, og en
lille Skov indviet for Gudinden Dia-
na; Nat.

Learcus allene.

Nu er du da endeligen kommen
Til dit Fædreneland, Learce,
Til at gisre Forhindring i
Den Eheßaliske Jasons Bryllup.
Du har en bevæbned Hær under din
Besalning.
Enhver Krog i Slotted er dig befieindt.

B 4

Jeg

Ascofo intanto io prenderò consiglio
 Da quel che avviene; senza temer periglio.
 Chi mai non vide fuggir le sponde,
 La prima volta che va per l'onde,
 Crede ogni stella per lui funesta,
 Teme ogni zeffiro come tempesta,
 Un picciol moto tremar lo fa.
 Ma reso esperto, si poco teme,
 Che dorme al suono del mar che freme,
 O su la prora cantando va.
(si nasconde nel bosco.)

Scena VI.

Issipile, Toante, e poi Learco in disparte.

Iff. Eccoci in salvo, o Padre! E' questo il bosco
 Sacro a Diana. Il mio ritorno attendi
 Fra quell' ombre celato.

Toa.

Jeg vil skyde mig, og raadfore mig efter det som

Hændes imidlertid, uden at frygte for nogen Fare.

Den som aldrig har været fra Havbredden,

Den første Gang han gaaer til Soes,

Eroer at enhver Stierne forkyns der hans Undergang,

Og frygter for hver sagteblæsende Bind, som for en Storm,

Et lidet Stød af Bolgerne kommer ham til at skielre.

Men naar han er bleven vandt til det, frygter han

Saa lidet, at han sover ved Haveds Brusen,

Eller sidder sig paa Forstavnens og synger.

(han skyler sig i Skoven.)

6 Scene.

Hypsipile, Thoas, og siden Learcus affides.

Hyp. See her, o Fader! er du frelst! Denne er Skoven som er Helliget Diana. Bie indtil jeg kommer igien

Og skyd dig her i Mørket.

B 5

Tho.

Toa. E' questo, o Figlia,
L' inneneo di Giafone? e queste
sono

Le tenere accoglienze?

Iff. Ah di querele
Non è tempo, Signor; celati.

Toa. Oh Dio!

Tu ritorni ad esporti
All' ire feminili.

(Learco ascolta in disparte.)

Iff. Il nostro scampo
Assicuro così. Perchè ti stimi
Ciascuna estinto, accreditar l'in-
ganno
Dee la presenza mia.

Toa. Ma come spero
Eurinome ingannar?

Iff. De' Lenni uccisi
Uno si sceglierà, che avvolto ad
arte

Nelle tue regie spoglie il pianto
mio

Efigia in vece tua.

Toa. Poco sicura
E' la frode pietosa.

Iff. Alfino in cielo

V è

Tho. Er dette, o Daatter,
Brylluppet med Jason? og
Den fierlige Maade du tager mod mig
paa?

Hyp. Ach det er en Ejj, Herre,
At stiende paa mig; skyld dig.

Tho. O Guder!
Du gaaer nu hen og voer at underkaste
Dig de andre Fruentimmers Vrede.
(Learcus staer affides og hører til.)

Hyp. Saaledes gisr jeg vores Flugt
Sikkere. Thi enhver holder for
At du er død, og min Mærværelse maa
Gaae dem til at troe at jeg en bedrager
dem.

Tho. Men hvorledes haaber du
At kunde narre Eurynome?

Hyp. Jeg vil lade udsøge en iblandt
De dode Lemner, og behendigen lade
ham
Iføre dine Kongelige Klæder, og i dit
Sted
Staae og græde over ham.

Tho. Dit medlindende Bedragerie
Kan ikke ligeligen opdages.

Hyp. Der er jo dog endeligen dem i Himmel

Som

V' è chi protegge i Re; v' è chi
seconda

Gl' innocenti disegni.

Toa. Ah che per noi
Fausto Nume non v' è.

Iff. Se poi congiura
Tutto a mio danno, del tuo san-
gue in vece
Chiedesse il mio; Spargasi pure.
Almeno
Il cammin di virtù non ho smar-
rito:
E'l dover d' una figlia avrò com-
pito.

Toa. Oh Coraggio! o virtù! Pensan-
do solo
(Parte.)
Che a tal Figlia io son Padre,
Ogni altra ingiuria al mio destin
perdono.
Ritrova in quei detti
La calma
Smarrita
Quest' alma
Rapita
Nel dolce pensier.

Fra-

Som bestiermer Kongerne; og som understøtter
De Uskyldiges Foretagende.

Tho. Ach for os har Guderne
Ingen Godhed meere.

Hyp. Dersom alting sammenvoer sig til
Min Undergang, og man forlangte mit
Blod
I Steden for dit; Da maa det gierne
udøses. I det ringeste
Har jeg en faret vild fra Dydens
Ven:
Men opfyldt en Daatters Pligt.
(gaaer.)

Tho. O hvilken Dristighed! hvilken Dyd!
Maar jeg allene tenker
Paa at jeg er Fader til sig en Daat-
ter,
Saa forlader jeg min Skiebne alle andre
Uretter den gior mig.

Bed disse Ord bliver
Min Sicel
Henrykfed
I sode Tanker,
Og faaer den Noelighed igien
Som var den betagen.

Blandt

ATTO I.

Fra tutti gli affanni
 Dov' è quel tormento,
 Che vaglia un momento
 Di questo piacer.

(Entra nel bosco.)

Scena VII.

Learco, e poi Toante.

Lea. Che udii? che bell' inganno,
 Se me, del Padre in vecé, al suo
 ritorno
 Issipile trovasse! Allor potrei
 Deluderla, rapirla - - - ardir.
 Toante,
 Toante; ove si cela?

(Avvicinandosi al bosco.)

Toa. (Ignota voce
 Ripete il nome mio.
 Che fia?)

Lea. Misera Figlia! Il Padre istesso
 Non volendo l' uccide.

(Affettando compassione.)

Toa. Olà che dici?
 Chi compiangi? chi sei?

Lea. Se il Re non trovo,

(Finge non udirlo.)

Issipile si perde.

Toa.

Blandt alle Bekymringer
 Hvor er vel den Sorg
 Som et Øyeblik kunde under-
 trykke
 Denne Glæde.

(gaar ind i Skoven.)

7 Scene.

Learcus, og siden Thoas.

Lea. Hvad hørde jeg? Hvilket et arligt Bes-
 dragerie var det,
 Om Hypsipile, naar hun kom igien,
 fandt mig her,
 I Stæden for hendes Fader! Saa fun-
 de jeg
 Drive Spot med hende, og rosbe hende
 bort = = = frist Moed. Thoas,
 Thoas; hvor mon han er?
 (i det han nærmir sig til Skoven.)

Tho. (En mig ubekindt Rost
 Iggentager mit Mavn.
 Hvad mon det er?)

Lea. Den elendige Daatter! Faderen selv
 Imod sin Billie dræber hende.
 (han forestiller sig medhalsom.)

Tho. Hør du! hvad er det du siger?
 Hvem ynker du? Hvem er du?

Lea. Hvis jeg ey finder Kongen,
 (han lader som han ey hører ham.)
 Er Hypsipile forraadt.

Tho.

- Toa.* Perche? Parla. Son io.
Lea. Lode agli Dei.
 Fuggi, fuggi da questa
 Empia Reggia, mio Re. Che
 qui t' ascondi
 Già si dubita in Lenno. E fia pu-
 nità,
 Se il sospetto s' avvera,
 La pietà della figlia.
- Toa.* Jo voglio almeno
 Morire in sua difesa.
- Lea.* Ah se tu l' ami,
 Affrettati a fuggir. Che fra quei
 rami
 Veggo già lampeggiar l'armi ru-
 belle.
- Toa.* Vi placherete mai, barbare stelle?
(parte frettoloso.)
- Lea.* Oh come il ciel seconda
 L' ingegnoso amor mio!
 Imparate da me, timidi amanti:
 Vincasi pure per forte, o per in-
 gegno,
 Sempre di lodo il vincitore è de-
 gno.
 Ogni amante può dirsi Guer-
 riero:
 Che

Tho. Hvorsore? Tael. Det er mig.

Lea. Lovet være Guderne.

Skynd dig, flye bort fra dette ulyksalige
Slot, min Konge. Man tvivler alle-
rede paa i Lemno
At du her skyller dig. Og din Daat-
ters

Medliidenhed bliver straffet, dersom
Deres Mistanke bliver bekræftet.

Tho. Jeg vil i det ringeste
Doe til hendes Forvar.

Lea. Ach dersom du elsker hende,
Saa skynd dig at flye. Thi jeg seer his-
set imellem Greenene
De oproriske Baaben at blinke.

Tho. Vil i aldrig tilfredsstille eder o grumme
Guder?

(Skynder sig bort.)

Lea. Hvor hielper Himmelnen ikke
Min forsigtige Kierlighed!
Lerer af mig, I frygtsomme Elsfere:
Enten man vinder ved Lykke eller ved
Forstand,
Saa er Seyervinderen dog altid roess
værdig.

Enhver Elsfere kand Falde sig Kriigs-
mand;

E

Thi

ATTO I.

Che diversa da quella di
Marte
Non è molto la scuola d' a-
mor.

Quello adopra lusinghe, ed in-
ganni :

Questo inventa l' insidie, gli
agguati :
E si scorda gli affanni passati
L' uno , e l' altro , quand'
è vincitor.

(Entra nel bosco.)

Scena VIII.

*Sala illuminata con simulacro della vendetta
nel mezzo.*

•Eurinome, ed Issipile.

Eur. Ah che tra noi qualche
Maneò di fede.

Iss. Onde il timor ?

Eur. Respira
Un de' nostri tiranni.

Iss. Ravvisar lo potesti ?

Eur. Fra l' ombre avvolto
Distinguer non si può. Ma d' ar-
mi è cinto,
Ed ostenta coraggio.

Iss.

Thi Kierligheds Skole er en meget
adskillig
Fra Martis.
Hun benytter sig af Smigren, og
Bedragerie:
Denne opspinder Rænker og Tref-
fer:
Og baade den ene og den anden
glemmer
De forbriegangne Besværigheder,
naar de ere blevne Søvers-
herrer.

(gaaer ind i Stoden.)

8 Scene.

En illumineret Sal med Hævnens Bille-
de i Midten.

Eury nome, og Hypsipile.

Eur. Ach der er nogen af os som
Har en holdt sit Øfste.
Hyps. Hvorsore frygter du deraf?
Eur. Der lever
En af vores Tyranner.
Hyps. Har du set hvem det er?
Eur. Man fand en fiende ham
Formedelst den mørke Nai. Men han
er bevæbned,
Og viiser at han er meget driftig.

Iff. E' preso? E' vinto?

Eur. No. Ma fra pochi istanti
L' opprimeran le feminili squadre.
Iff. (O Figlia sventurata! Incauto Pa-
dre!)

Scena IX.

*Giasone con spada nuda seguitando alcune
amazzoni, e dette.*

Gia. In vano all' ira mia (di dentro.)
D' involarvi sperate. (esce.)
Eccovi - - -
(nell' atto d' assalire Issipile la conosce.)

Eur. Oh numi!

Gia. Sposa!

Iff. Principe!

Gia. E' questa
Pur la Reggia di Lenno? O son
le sponde

Dell' inospita Libia?

Iff. Amato Prencé,

Qual Nume ti salvò?

Gia. Vengo alle nozze,
E mi trovo fra l' armi! E quando
credo

La schiera infidiosa

Rag-

Hyp. Har man faaet ham sat? Er han overvundet?

Eur. Nej, men inden faae Øyeblif
Gisr den heele Hær af Fruentimmer det
af med ham.

Hyp. (O jeg ulyksalige Daatter! o ubetænksomme Fader!)

9 Scene.

Jason med blot Raarde, som forfølger
nogle Amazoner, og de forrige.

Jas. Det er forgieves at J haaber
(inden for.)

At undgaae min Breed. (kommer ud.)

Seer J her = = =
(i det han vil andfalde Hypsipile kiender
han hende.)

Eur. O Guder!

Jas. Min Bruud!

Hyp. Min Prinds!

Jas. Dette er jo dog
Slotted i Lemno? eller er jeg endnu
Blandt mine Fiender i Lybien?

Hyp. Elskelige Prinds,
Hvilken Gud har frelst dig?

Jas. Jeg kommer at holde Bryllup,
Og jeg seer mig imellem Vaaben! og da
jeg troede
At opnaae, og straffe dem

Raggiungere, punir, trovo la
Sposa.

Iff. Rodope, Va; prescrivi
Che dal Tessalo Prence
Si rispetti la vita. Il nostro voto
Solo i Lennj comprende.

(parte una delle amazzoni.)

Gia. Di qual voto si parla?

Eur. Il sesso ingrato
Fu punito da noi. Non vive un
solo

Fra gli uomini di Lenno.

Gia. Jo gelo! E 'l Padre?

Iff. Anch' ei spirò, confuso
Nella strage comun. (Se scopri
il vero,

Espongo il Genitor.)

Gia. Dunque i soggiorni
Delle furie son questi. Ah vieni
altrove (la prende per la mano.)

Amata sposa. Del Padre traffitto
Invendicato il sangue
Non resterà. Ne giuro
Memorabil vendetta a tutti i Nu-
mi.

Eur. Il nome della rea

Ba-

Som satte efter mig, saa finder jeg min
Bruud.

Hyp. Rodope, gaae, og besael
At man har Høvagtelse for Prinsens
Liv
Af Thessalien. Bores Øfste
Indbefatter allene Lemnerne.
(en af Amazonerne gaaer.)

Jas. Hvad Øfste er det man taler om?

Eur. Det utaknemmelige Kvin er
Bleven straffet af os. Der leever en en
eeneste

Mandsperson af alle Lemnerne.

Jas. Mit Blod fialnes! Og din Fader?

Hyp. Han er og død, imellem
De andre i Allarmen. (Dersom jeg op-
dager Sandheden,
Saa sætter jeg min Fader i Bove.)

Jas. Det er da Furiernes
Opholdssted. Ach kom allerkiereste
Bruud

(stager hende ved Haanden.)
Andersteds hen med mig. Din døde

Faders

Blod skal en blive

Uhævet. Jeg soverger ved alle Gy-
derne

At jeg skal tage en reiskaffen Hævn.

Eur. Var Misdæderskens Navn

C 4

En

Gia. Basterà per placarti?
Perche?

Eur. Cara è a Giasone. Avrà da lui
E perdonò, e pietà.

Gia. Sarò crudele
Contro qualunque sia.

Eur. Ella l'uccise.
Gia. Chi?

Eur. La tua Sposa.

Iff. (Oh Dio!)

Gia. Parla, diffendi,
Idol mio la tua gloria,
Un delitto sì nero
E' vero, o nò?

Iff. (Che duro passo!) E' vero.
(prima di rispondere guarda Eurinome.)

Gia. Come?
(abbandona la mano d' Issipile, e resta
immobile.)

Iff. (E' forza soffrir.)

Gia. Sogno, o deliro?
Qual voce il cor m' offese?
Issipile parlò? Giasone intese?

Eur.

- Jas. En nok til at tilfredsstille dig?
 Eur. Hvorfore?
 Jas. Jason har hende kær. Hun kand af
     ham
 Eur. Erlange baade Tilgivelse, og Medynē.
 Jas. Jeg vil viise Grumhed
     Mod hvem det og er.
 Eur. Hun har dræbt ham.
 Jas. Hvem?
 Eur. Din Bruud.
 Hyp. (O Guder!)
 Jas. Tael dog min Gudinde, og
     Forsvar din Ere.
 Jas. Er det sandt at du har begaaet saastam-
     melig
 En Misgierning, eller ej?
 Hyp. (Hvilken haard Knibe er jeg udi!) Ja
     det er sandt.
 Jas. (Førend hun sværer seer hun paa Eury nome.)
 Jas. Hvorledes?
     (han slipper Hypsipiles Haand, og bliver
     saaende ubevægelig.)
 Hyp. (Hvad er jeg nødt til at lüde!)
 Jas. Drømmer jeg, eller har jeg mist min
     Forstand?
 Jas. Hvad var det for en Rest som fortørne-
     de mit Hjerte?
 Eur. Bar det Hypsipile som tælte? Bar det
     Jason som hordte det?

ATTO I.

Eur. Or s' adempia il tuo voto. Il Re
tradito.

Vendica pur , se vuoi.

(a Giasone.)

Gia. Vi sono in terra
Alme sì ree !

Iff. Non condannar per ora,
Mio ben , la Sposa tua,

Gia. Scostati, fuggi.

Tu mia Sposa? Jo tuo ben ? E
chi potrebbe

Della stragge paterna ancor fu-
mante

Stringer mai quella destra? Ov'è
chi dice,

Che palesa il sembiante

L'immagine del cor? Creda a costei.

Iff. (Quanto mi costi, o Padre!)
Perchè mi guardi , e taci?

Gia. Ti vò cercando in volto
Di crudeltade un segno ;
Ma ritrovar no 'l sò.

Tanto nel cor sepolto
Un contumace sdegno
Dissimular si può. (parte.)

Sce-

Eur. Nu kand du opfylde dit Ønske. Nu
kand du, om du
Vil, hævne den forraadte Konges Død.
(til Jason.)

Jas. Kand der og paa Jorden være
Saa misdæderske Sicile til?

Hyp. Fordom en endnu,
Min Skat, din Bruud.

Jas. Gaae fra mig, flye bort.
Du min Bruud? Jeg din Skat? Og
hvem funde vel
Vilde give sin Haand til en Haand, som
endnu roger

Af sin Faders Blod, som den har mor-
det? Om nogen er,
Som siger, at Ansigtet vüiser hvad der
Boer i Hiertet? saa maae de troe dig.

Hyp. (Hvor meget koste du mig, o Jas-
der?)

Hvorsor seer du paa mig, og tier stille?
Jas. Jeg seer om jeg i dit Ansigt kand
finde

Et Egn til Grumhed;
Men jeg finder det ej.
Kand man saaledes nedgrave i
Hiertet
Og forstille en sag stor,
Grumhed.

(gaaer.)
TO Sce-

Scena X.

Ippipile, ed Eurinome.

Iff. Udisti? Oh Dio!

Eur. Non sospirar, che perdi
Tutto il merto dell' opra. Efan-
no oltraggio
Quei segni di rimorso al tuo co-
raggio.

(Parte.)

Iff. Dal cor dell' Idol mio
Un error che m' offende
Si corra a dileguar. Nò. Prima
il Padre
Dal periglio si tolga, e poi - - -
Ma intanto
M' abbandona Giasone. Ah quel
di Figlia
E' il più sacro dover. Si pensi a
questo,
E si lasci agli Dei cura del resto.
Crudo amore, oh Dio! ti sento:
Dolci affetti lusinghieri,
Voi parlate al mesto cor.
Deh tacete. In tal momento
Non divido i miei pensieri

Fra

IO Scene.

Hypsipile, og Eurynome.

Hyp. Hørte du det? O Guder!

Eur. Klag dig ey; thi derved taber du
Berommelsen for Gierningen. Og de
Tegn paa Fortrydelse
Formindsker din Modigheds Noes.
(gaaer.)

Hyp. Jeg maa skynde mig at
Udrydde af min Afguds Hierete den vild-
farende
Mistanke som gior mig slig Sorg. Nej
først maa jeg
Frie min Fader af Faren, og siden :::::
Men imidlertid
Forlader Jason mig. Min Pligt som
Daatter er den
Helligste. Først maa her tenkes paa,
Og saa overlade Guderne at sorge for
Resten.
Grumme Rierlighed, o Guder! jeg
fornemmer dig:
Og I soede smigrende Sindsbeve-
gelser,
Som taler til mit bekymrede
Hierete.
Jeg beder eder at tie stille, i sligt et
Dyeblik
Deeler jeg ey mine tanker
Innellem

Fra l'amante, e'l Genitor.

(Parte.)

Fine dell' atto primo.

Atto Secondo.

Scena prima.

Parte di Giardino Reale, e boschetto sacro
a Diana. Notte.

Eurinome, e Learco in disparte.

Eur. Ah che per tutto io veggio
Qualche oggetto funesto,
Che rinfaccia a quest' alma i suoi
furori.

Lea. Ecco Issipile. Ardire.

(esce dal bosco.)

Eur. Alcun s' appressa.

Numi! Chi giunge mai?

Lea. Cara.

(credendola Issipile la prende per la mano.)

Eur. Chi sei? Qual voce?

(scostandosi da Learco Spaventata.)

Lea. (Ah m' ingannai.) (torna nel bosco.)

Eur. Misera me. Qual gelo

Per

Imellem en Elstere, og en Fader.
(gaaer.)

Ende paa den første Act.

? (Gaal) (Gaal) (Gaal) (Gaal) ?? (Gaal) (Gaal) (Gaal) (Gaal) ?

Den anden Act.

Første Scene.

En Deel af den Kongelige Have, og en lit-
ten Skov helliget Diana til Ere.

Nat.

Eury nome, og Learcus affides.

Lur. Ach jeg seer or er aldt
Bæravelige Syn, som bebrynder
Denne Sicel sine Grumheder.

Lea. See der er Hypsipile. Frist Moed.
(kommer ud af Skoven.)

Lur. Der kommer nogen.
Guder! Hvem mon det er?

Lea. Ricere.
(han tror at det er Hypsipile, og lager hende
ved haanden.)

Lur. Hvem er du? Hvad er dette for en Røst?
(gaaer forsærtet bort fra Learco.)

Lea. (Ach jeg bedrog mig.)
(gaaer igien ind i Skoven.)

Lur. Jeg Elendige. Hvilkens en Gysen
Løber

Per le vene mi scorre! E' di Le-
arco
Quella voce, che intesi. Ando-
ve sei?

Non celarti al mio sguardo.
Spiegami il tuo ritorno.
Parla. Che vuoi? Perchè mi giri
intorno?

(va agitata per la scena cercando il figlio.)

Ombra diletta

Del caro Figlio esangue,
Non chiedermi vendetta,
L' avesti già da me.

Qual pace mai,
E qual riposo avrai;
Se non ti basta il sangue,
Che si versò per te?

Scena II.

*Issipile frettolosa, che s' incontra con Eu-
rinome, e la crede la sua confidente.*

Iff. Eccoti al fine. Vola a Giasone.
Digli
Che vive il Re: Che seco
Ora al porto verrò. Senti. Po-
trebbe

Gia-

Løber' om i mine Alarer! Det var Les
arci
Røst, som jeg hørde. Ach hvor er du?
Skul dig en for mine Dynne.
Siig mig hvorfore du er igien hidkom-
men.

Eael. Hvad vil du? Hvorfore svever
du omkring mig?

(hun gaaer bedrøved fra en Siide til den
anden, og leeder ester hendes Søn.)

O du min døde Sons
Allerkiereste Skygge,
Forlang en Hævn af mig,
Jeg har alt taget den for dig.
Hvad Roe, og hvad Hviile
Vil du vel saa,
Naar det Blod, er dig en nøk,
Som jeg udsatte for din Skyld?

2 Scene.

Hypsipile hastende, som møder Eurynos
me, og tænker at det er hendes
Sortrolige.

Hyp. Endelig er du her. Skynd dig hen til
Iason. Og siig ham
At Kongen lever: at jeg nu strax skal
komme
Med ham til Hadnen. Her: Iason
med sit

Folge

ATTO II.

Giaſon co' ſuoi seguaci
All'incontro venirne, e 'l nostro
ſcampo

Afficurar così. (va verso il bosco.)

Eur. Qual trama ignota
La fortuna mi scopre! Intendo,
o Figlio,
Perchè mi giri intorno. Jo dunque in vano
Scelerata farò? Vivrà il Tiranno?
Ah non fia ver: che tutto
Jo perderei della mia colpa il frutto.
(parte furiosa.)

Scena III.

Iſſipile, e Learco.

Iſſ. Ecco le ſacre piante ove ſi cela
L'amato Genitore. Or non m'
inganno.
(travedendo qualchuno nell' oscurità del
bosco.)

Padre, Signor, c'affretta.

Lear. E' pur la voce (esce dal bosco.)
Questa dell' Idol mio. Coraggio.
Oh Dei!

Palpita il cor, mentre m'appreſſo
a lei.)

Iſſ.

Mar. I Selge funde komme og møde os, og
saaledes ~~indløbs~~
oflæng ~~indløbs~~ Gisre vores Flugt ~~von H~~
Desto vissere, og sikkere.

(gaaer hen imod Skoven.)

Eur. Hvilket et ubekkendt opspunden Bedra-
gerie
Opdager Lykken mig! Jeg hører, o
Son,
Hvorsore du svever om mig. Skal jeg
da saaledes være ~~indløbs~~
En Misdæderiske til ingen Fordeel? Skal
Tyrannen leve?
Ach det skal en blive sandt; thi saa tabte
jeg ald heele
Nyffen af min Misgierning.
(gaaer vred bort.)

3 Scene.

Hypsipile, og Learcus.

Hyp. Her er den hellige Skov, hvor min
høytelste Fader

Skyller sig. Men nu tager jeg en fejl.
(hus skiemter øgen i Skovens Mørked.)

Fader, Herre, skynd dig.

Lea. Dette er jo dog min
(kommer ud af Skoven.)

Gudindes Rosst. Frisk Moed. O Guder!
Mit Hjerte slæer, naar jeg nærmer mig
til hende.)

D 2

Hyp.

IG

Iff. Vieni Dove t'aggiri? I passi
ascolto,
E trovarti non sò. Fra questo
orrore

Forse - - - pur t'incontrai.

(incontra Learco, e lo prendre per Mano.)

Lea. (M' assisti amore.)

Iff. Tu tremi, o Padre! ah non temer:
Giasfone

Ci assicura la fuga.

Lea. (Ahime, che ascolto!)

Iff. Già da lungi rimiro
Lo spendor delle faci.

Lea. (Jo son perduto.)

Iff. Ed ascoltar già parmi
Le voci del mio ben.

Lea. (Torno a celarmi.)

(lasciando la mano d' Issipile, torna nel
bosco.)

Iff. Dove vai? Perche fuggi?

Scena IV.

Eurinome, e feco amazzoni con faci accefe
ed armi, e detti.

Eur. Olà cingete,
Compagne, il bosco intorno, ed
ogni uscita

Del

Hyp. Rom. Hvor er du? Jeg hører du
gaaer,

Og jeg kand en finde dig. I denne Ams-
gest

Maaste = Jeg sandt dig dog.

(møder Learcum og tager ham ved
haanden.)

Lea. (Stat mi bie, o Kierlighed.)

Hyp. Du skielver, o Fader! ach frygt eg:
Jason

Forsikrer vores Flugt.

Lea. (Ach hvad herer jeg!)

Hyp. Jeg seer allerede langt borte
Skinnet af Faklerne.

Lea. (Jeg er forloren.)

Hyp. Og mig synes at jeg hører alt
Min auerkierestes Rost.

Lea. (Jeg gaaer hen og skyvler mig igien.)
(han forlader Hypsipiles Haand, og gaaer
ind i Stoven.)

Hyp. Hvor gaaer du hen? Hvi flyer du?

4 Scene.

Eurynome, og med hende Amazoner med
cændte Fakler og Vaaben, og de
forrige.

Eur. Hører I mine Selskabs-Søstre, om-
ringer
Denne Skov, og passer paa alle Udgangene

- Del giardino reale.
Iff. (Ah fu presago
Di Toante il timor.)
Eur. Scoperta sei.
Palefa il Padre.
Iff. (Ah m' assistete, o Dei!)
Mi si chiede un estinto?
Eur. Eh di mensogne
Or più tempo non è. V' è chi
t' intese
Chiamarlo a nome, e raggionar
con lui.
Iff. Pur troppo è ver. L' imagine fu-
nesta
Sempre mi sta su gli occhi. Of-
serva il ciglio
Tumido di furor, molle di pianto.
Eur. Misera Principessa!
Iff. (Si commovesse almeno.)
Eur. Compagne, in un istante
Vada in cenere il bosco.
Iff. Ah nò: Fermate.
Alla Dea delle selve
Sacre son queste piante.
Eur. Eh non si ascolti.
Iff. Dunque neppur gli Dei dal tuo
furore,Em-

Af den Kongelige Have.

Hyp. (Ach Thoantis Frygt.
Var ey ildegrundet.)

Eur. Du er rovet.

Sig hvor din Fader er.

Hyp. (Ach hielper mig, o Guder!)
Vil du have en død Mand af mig?

Eur. Eh det er en længere Tid
At lyve. Der ere de, som har hørde
at
Du nævnte ham ved Navn, og talte med
ham.

Hyp. Det er aldt for sandt. Hans bedrøves
lige Gestalt
Staaer mig altiud for Dynene. See
hvor mine Dynne
Ere ophovnede af Sorg og Graad.

Eur. Unkverdige Prinsesse!

Hyp. (Gid hun vilde lade sig bevæge.)

Eur. I mine Selskabs-Søstre, lad denne
Skov strax blive lagt i Aske.

Hyp. Ach nej: Lad blive.
Disse Træer ere helligede
Til Gudinden for Skovene.

Eur. Eh harer en efter hvad hun siger.

Hyp. Altsaa kand Guderne ey være sikre
For

ATTO II.

Eur. Empia, saran sicuri?

Eur. Incauta. Oh come
Tradisci il tuo segreto. Ecco la
selva

Dove ascoso è Toante. Andate
amiche,

Traetelo al supplicio.

(entrano le Amazzoni nel bosco di Diana.)

Iff. Ahime! Sentite.

Misera! Che farò? Numi del cielo,
Eurinome pietà.

Eur. Del figlio mio

Non l' ebbe il padre tuo.

Iff. Se tanto sei

Avida di vendetta, aprimi il seno,
(s' inginocchia.)

Ferisci mi per lui.

Eur. Mora il tiranno,

(snuda la spada.)

E mora di mia man.

(Crede incontrar Toante; ma nell' atto
di rivoltarsi incontrandosi in Learco,
che Vien condotta dalle Amazzoni
fuori del bosco, resta immobile, e
le cade la spada di mano.)

Scena V.

Learco, e dette.

Lea. Ah Madre!

Eur.

For din Grumhed? Du Ugudelige!

Eur. Ubetenkommne. Aah hvorledes røber
Du dig selv. See her Skoven
Hvor Thoas er skiusdt. Gaaer hen
Og forer ham hen at døe.

(Amazonerne gaaer ind i Diane Stov.)

Syp. Ach! Hører dog!
Jeg Elendige! Hvad skal jeg giøre? O
Guder i Himmelten,
O Eury nome hav Medliidenhed med
mig.

Eur. Din Fader havde en
Medliidenhed med min Son.

Syp. Dersom du er saa meget
Hævngierrig, saa giennemstik
(falder paa knæ.)

Mit Hierte, dræb mig i hans Sted.

Eur. Tyrannen skal døe,
(trækker kaarden blot.)

Og han skal døe for min Haand.

(hun troer at møde Thoantem; men i det
hun vender sig om, møder hun Lear-
cum, som kommer geleydet af Ama-
zonerne ud af Skoven, hvorover hun
bliver staende ubevægelig, og taber
Kaarden af Haanden.)

5 Seene.

Learcus og de forrige.

Lea. Ach Moder!

D s

Eur.

Eur. Ah Figlio!

Iff. Che avvenne! Jo son di fasso.

(s' alza.)

Eur. Sei pur tu? Son pur io?

Le.. Così no 'l fossi

Per soverchia pietà, Madre crudele.

Eur. Misera me! T' uccido
Dunque per vendicarti?
Quanto, Figlio, mi costa
Di questi amari amplessi
L'inumano piacer!

Iff. Compagne, il reo
Ad un tronco s'annodi, e segno sia
Alle nostre saette.

(Le amazzoni legano Learco ad un tronco.)

Eur. Ah nò, crudeli - - -

Iff. Eurinome si traggia
A forza altrove; Onde non turbi
l'opra
Il materno dolor.

Eur. Pietà, Compagne.

Iff. S'affretti la sua morte,
Se il partir differisce anche un momento.

Eur. Oh tormento maggior d'ogni
tormento! Ah

Eur. Ach Son!

Hyp. Hvad er dette! Jeg taber ald Sands.
(hun reyser sig.)

Eur. Er det og dig? er det og mig?

Lea. Gid det formedelst din aldt for store Med-
hynk

En var saaledes, gruesomme Moder.

Eur. Jeg Elændige! Jeg dæber dig da
For at hævne din Død?

Hvor meget, o Son, koste mig

Den umenneskelige Fornøjelse
At omfavne dig i saa bedrøvelig en Om-
stændighed!

Hyp. Selskabssostre, lad Misdaederen
Blive bunden til et Træ, og lad ham
være et
Maal for vores Piile.

(Amazonerne binder Learcum til et Træ.)

Eur. Ach nej, gruesomme = = =

Hyp. Lad Eurynome blive borifordt
Med Magt andensæds hen. At hendes
moderlige
Medliindenhed en skal forhindre hans
Død.

Eur. Hav Medhynk i mine Selskabssostre.

Hyp. Der maa hastes med hans Død,
Dersom hun endnu bier et Øyeblif inden
hun gaaer.

Eur. O Sorg over ald Sorg!

Ach

Ah che nel derti addio
 Mi sento il cor dividere,
 Parte del sangue mio,
 Viscere del mio sen.
 Soffri da chi t'uccide,
 Soffri gli estremi amplessi :
 Così morir potessi
 Nelle tue braccia almen.

(Parte.)

Scena VI.

Issipile, Learco, ed Amazzoni.

Lea. Vedi nella mia sorte
 I funesti trofei di tua bellezza;
 Issipile crudel.

Iff. Il fabro sei
 Tu della tua sventura.

Lea. Era già scritta
 Ne' volumi del fato allor ch' io
 nacqui.

Iff. Compagne, in questo loco
 A Nemesis men grata
 La vittima sarà. Publico sia,
 E sia solenne il sacrificio. Andate,
 In faccia al popol tutto
 L'ara s' innalzi; e se le aduni in-
 torno.

La

Ach jeg føler at mit Hjerte brister.
 Bed at sige dig det sidste Farvel,
 Du, som er en Deel af mit Blod;
 Du som har lagt under mit Hjerte.
 Ellad at den som dreeber dig
 Maa for sidste Gang omfavne
 dig:
 Gid at jeg funde dee her
 Nu i Dine Arme.

(gaaer.)

6 Scene.

Hypsipile, Learcus, og Amazonerne.

Lea. Her seer du af denne min Skiebne,
 Hvad Elændighed din Kierligheds Magt
 har

Bragt mig udi, grumme Hypsipile.

Hyp. Du er selv Aarsag i
 Din Ulykke.

Lea. Dette var mig aldt bestikked
 I Skiebnens Bog, da jeg blev fød.

Hyp. Mine Selskabsøstre, paa dette Stæd
 Vil Offeret en blive Hævnens Gudinde
 Ret behagelig. Øfringen skal skee of-
 fentlig

Og høytideligen. Gaaer, og
 Lader Alteret oprette, at alle Folk
 kand

See det: Og lad det blive omringet

Af

La schiera vincitrice. Jo resto
intanto
In custodia del reo.

(partono le Amazzoni.)

Lea. Così tirannia

Meco non ti credei.

Iff. Conosci, indegno,
Megli la mia pietà. Finsi rigore

Per deluder l' insano
Feminile furor. Ecco ti rendo
E libertade, e vita. (lo scioglie.)

Lea. Ma della tua pietà qual premio
avrai?

Iff. Al mio sguardo t' invola,
Vanne lungi, e sarò premiata assai.

(Parte.)

Scena VII.

Learco solo.

Dal tuo letargo antico
Se destar non ti sai, perchè ti
scuoti,
Languida mia virtude?
Jo non ti voglio in seno,
Che vinta affatto, o vincitrice ap-
pieno.

Affet-

Af den heele Hob som seger Hævn. Jeg
bliver imidlertiid her
For at passe paa Misdæderen.

(Amazonerne gaaer bort.)

Lea. Saa tyranniss

Tænkte jeg en du var med mig.

Syp. Du Uværdige, Ier endnu

Bedre at kiende min Medliidenhed. Jeg
lod som jeg var dig vreed

Gor at skuffe de andre Ubesindige

Fruentimmers rasende Bitterhed. See
her jeg giver dig

Gaae din Friehed, og dit Liv igien.

(Løser ham.)

Lea. Men hvad Belønning vil du faae for din
Medliidenhed?

Syp. At du flyer bort fra mine Dyne,

Gaae langt bort herfra, det er mig Bes-
lenning nok.

(gaaer.)

7 Scene.

Learus allene.

O du, hos mig halv uddsode Dyd,
Maar du en kand opvække dig af din
gamle Sovn

Hvi er du da uroelig?

Jeg vil en have dig i mit Hierte

Uden gandske overvunden, eller og fuld-
kommen Seyervindere.

Affetti non turbate

La pace all' alma mia :
Sia vostra scelta, o sia
L' oprar necessità.

Perchè rei vi credete,
Se liberi non siete ;
Perche non vi cangiate,
Se avete libertà ?

Scena VIII.

Campagna a vista del mare sparsa di tende militari. Giorno.

Giasone solo.

Fra dubbj penosi
Confuso, ravvolto
Risolver non osi,
Mio povero cor.

Adori quel volto,
Detesti quell' alma,
E perdi la calma
Fra l' odio, e l' amor.

E farà ver che tanto
Inganni un volto ? Oh delle ficer
istesse

Issipile più fiera ! Il Padre uccide,
E fra me la difendo ! e invento
ancora

Scu-

I mine Sindsbevægelsær, forstyrrer ej
Min Sideles Noelighed:
Enten mit Forseer er efter eders
Billie,
Eller af Nedvendighed.
Hvi troer I at I har forseet eder,
Fraader eder jo ej selv;
Og hvorføre forandrer I eder ej,
Dersom I haver Frihed dertil?

8 Scene.

En Mark ved Hævd hvorpaas staar en
Leyr.

Jason allene.

Mit elændige Hiertæ
Er Forvirret, og overvældet
Af piinefuld Twivl,
Og veed ej hvad det skal troe.
Det tilbeder det Alsyn,
Men det har Alsthe for den Sicel,
Og mister sin Noelighed
Immellem Had, og Kierlighed.

Og er det sandt at et Ansigt kand saa
høyligen
Bedrage? O Hypsipile! du er grumme-
re end de gudene
Glubende Dyr selv! Hun dreber hendes
Fader, sommer afd M.
Og jeg forsvarer hende dog i mine Tan-
ker! kand jeg vel finde

E

Und-

ATTO II.

Scuse alla mia dimora! Il proprio
inganno
Confessar non vorresti,
Orgoglioso mio cor. Ma nasce
il giorno,
E voi vegliate ancora
Languidi spiriti miei. Però vi
fento
Con tumulto più lento
Confondervi nel sen. S' aggrava
il ciglio;
E le fiere vicende
De' molesti pensier l'alma sospen-
de. (s' addormenta.)

Scena IX.

Giasone che dorme, e Learco.

Lea. Abbastanza fin ora
Malvaggio io fui. Di variar co-
stume
Ormai tempo faria. Son stanco
al fine
Di tremar sempre al precipizio ap-
presso.
Ma che veggo? Il rivale
Dorme colà felice. A te si serba
La bella mia nemica.

Oh

Undskyldninger til at opholde mig her længere! Vil du
 O mit høymodige Hierge en tilstaae at du
 bedrager
 Dig selv. Men det bliver Dag.
 Og du min længselfulde Åland
 Baager endnu. Dog synes mig
 At du sagtes i mit oprørre
 Hierge. Mine Dyne betynges af
 Sovn;
 Og de kummersfulde Tanker, om mine
 Ulykkelige Hendelser forlader min Sicel.
 (han falder i Sovn.)

9 Scene.

Jason som sover, og Leareus.

Lea. Nu har jeg hidindtil været
 Ond nok. Det var nu vel Eiud at jeg
 Forandrede Levemaade. Jeg er endelig
 Fied af
 At skielve hvert Øyeblik nær ved min Undgang.
 Men hvad seer jeg? Min Medbeylere
 Sover der ret sødt. Det er dig som skal
 have
 Min deylige Fiende.

Oh immagine crudele,
Che mi lacera il cor! Nò. Non
si lasci

La vita a chi m' uccide.

(impugna uno stile.)

Mori - - che fo? Son questi
(vuol ferirlo, e si pente.)

Quei sensi generosi, onde poc'
anzi

Riprendeva me stesso?

(resta pensoso.)

Scena X.

Ippile, Learco, e Giasone che dorme.

Iff. Il Genitore

Dove mai troverò? Forse - -
Learco!

Perche stringe quel ferro?

Lea. Ignota al mondo (fra se.
Sarà questa virtù. S'io non l'uc-
cido,

Perdo la mia vendetta.
Si vibri il colpo.

(s' incammina in atto di ferirlo.)

Iff. Ah traditor, che fai?

(trattenendogli il braccio.)

Lea. Lasciami.

Iff. Non sperarlo.

Lea.

O gruesomme Syn,
Som sonderriuer mit Hiert! Ney jeg
maa en lade
Liivet i den som dræber mig.

(tager ea Dolk i Haanden.)

Doe = = = Hvad gisr jeg? Ere disse
(vil dræbe ham, men fortryder det.)
De ædelmodige Tænker, som du nyeli-
gen

Erindrede dig selv?
(bliver staende og tænker.)

IO Scene.

Zypsipile, Learcus, og Jason som
sover.

Hyp. Hvor skal jeg vel finde min
Fader? maafee = = = Learcus her!
Hvi mon han har den Dolk i Haan-
den?

Lea. Denne Dyd vil blive ubekjendt
(for sig selv.)

Før Verden. Og dersom jeg en dræber
ham, da

Mister jeg min Hævn.

Jeg maa stede til.

(gaaer hen til ham for at vilde dræbe
ham.)

Hyp. Ach Forrådere, hvad gisr du?
(holder hans Arm tilbage.)

Lea. Lad mig være.

Hyp. Ney troe kuns en det.

E 3

Lea.

Lea. Il ferro cedo,
Se meco vieni.

Iff. Un fulmine di Giove
M' incenerisca pria.

Lea. Dunque per lui
Non aspettar pietà.

Iff. Vedi ch' io desto
(tentar liberar il braccio.)

Lo sposo, e sei perduto.

Lea. Ah tacì. Jo parto.

Iff. Nò. La man disarmata
M' abbandoni l' acciaro.

Lea. Eccolo, ingrata.

*(Learcò pensa un momento, e poi lascia
lo stile in mano d' Issipile.)*

Prence! Tradito sei.

(Scuote Giasone, e fugge.)

Iff. Ferma.

*(Giasone si sveglia, e s' alza con impeto, e
nell' atto di voler snudar la spada, s'
avvede d' Issipile che tiene impugnato
lo stile, e resta sorpreso.)*

Scena XI.

Giasone, ed Issipile.

Gia. Chi mi tradisce? Eterni Dei!

Iff. Sposo.

Gia. Ah barbara donna,
Jo che ti feci mai? L' avertì amata
Me-

Lea. Jeg slipper Dolken,
Dersom du vil følge med mig.
Hyp. Gid et af Jovis Tordenslag
Først maatte lægge mig i Afske.
Lea. Altcaa haab ey
Medliidenhed for ham.
(søger at slude Armen los.)

Hyp. Her du, jeg vogner
Min Brudgom, og saa er du forloren.

Lea. Ach tie. Jeg gaaer.

Hyp. Nej. Slip Dolken
Først af din Haand.

Lea. Der er den, Utaknemmelige.
(Learens betænker sig i et Øyeblik, derpaa
slipper han Dolken i Hypsipiles Haand.)

Prins! Du er forraadt.
(vaagner Jason og flyer bort.)

Hyp. Wie.
(Jason vaagner, og reyser sig hastig op, og
i det han vil trække sin Saarde, bliver han
Hypsipilem vær med Dolken i Haan-
den, og bliver han staaende bestyrket.)

II Scene.

Jason, og Hypsipile.

Jas. Hvem er det som forraader mig? Ø
lige Guder!

Hyp. Min Brudgom.

Jas. Ach barbariske Fruentimmer,
Hvad har jeg vel gjordt dig? at have el-
set dig

Merita un gran castigo,
Ma non da te.

Iff. Può radunar la sorte
Più sventure per me? Signor t'
inganni:

Gia. Jo non venni a svenarti.
E quell' acciaro,
E quel volto smarrito, e quella
voce,
Che tua non fu, che mi destò dal
sonno,

Non ti convince assai?
Iff. Altri tentò svenarti. Jo ti salvai.

Gia. Sì, veramente ho grandi
Prove di tua pietà: Chi uccise un
Padre,

Custodirà lo sposo.
Iff. Jo non l' uccisi.

Gia. Ma il Re traffitto nella reggia
Vidd' io.

Iff. Veder ti parve, ma non vedesti il
Re.

Gia. Perfida, e crederesti
Così stolto Giasone? Anche il
disprezzo
Aggiungi al tradimento.

Iff.

Hortiener en stor Straf;

Men ey af dig.

Hyp. Kand Skiebnen samle fleere
Ulykker mod mig? Herre du tager
fehl:
Jeg er ey kommen for at dræbe dig.

Jas. Og den Dølf,
Og det forvirrede Ansigt, og den Rost
Som ey var din, og som vognede
mig,
Overbeviiser aldt dette dig ey nofsom?

Hyp. En anden vilde dræbe dig. Og jeg frels-
ste dig.

Jas. Ja, jeg har sandeligen store Prøver
Paa din Godhertighed: Den som har
dræbt en Fader
Skulde rilde bestierme sin Brudgom.

Hyp. Jeg har ey slaaet ham ihiel.

Jas. Men jeg saae dog Kongen igienemstuk-
ket, paa Slotted.

Hyp. Du syntes at du saae Kongen, men du
saae ham dog ey.

Jas. Troelose, og kand du vel troe at
Jason er saa enfoldig? Din Forage
Foroger Forræderiet.

- Iff.* Vedrai - - -
Gia. Vidi abbastanza.
Iff. Ne vuoi - - -
Gia. Ne voglio udirti.
Iff. E credi - - -
Gia. E credo
Che son reo, se t' ascolto.
Iff. Dunque - - -
Gia. Parti.
Iff. E l'amore?
Gia. Con rossor lo ramiento.
Iff. E sono? - - -
Gia. E sei
Oggetto di spavento agli occhi
miei.
Iff. Ah furie abitatri ci
Di quest' orridi sponde. Intenda,
intendo.
L' innocenza è delitto. E poco
il sangue
Di cui miro ver miglio il suol natio.
Saziatevi una volta: Eccovi 'l mio.
(vuol ferirsi.)
Gia. Fermati. (la trattiene.)
Iff. Che pretendi? *Gia.*

- Hyp. Du skal face at see : : :
Jas. Jeg har seet nok.
Hyp. Vil du en : : :
Jas. Nej, jeg vil en høre dig.
Hyp. Og troer du : : :
Jas. Og jeg troer
At jeg gør mig skyldig i din Forseelse,
dersom jeg hørde dig.
Hyp. Alt saa : : :
Jas. Gaae din Ven.
Hyp. Og Kierligheden : : :
Jas. Den erindrer jeg mig med Skamfuld-
hed.
Hyp. Og jeg er? : : :
Jas. Og du er et
Forfærdelig Syn for mine Øyne.
Hyp. Ach I Furier som beboer
Dette forfærdelige Stæd. Jeg hører,
ja jeg hører.
Uskyldighed er Forseelse. Det Blod er
kuns lidet,
Som min Fædrene Jord er farved
med;
Mætter eder eugang: Her er mit.
(vil dræbe sig.)
- Jas. Hold inde.
(han holder hende.)
- Hyp. Hvad vil du?

Jas.

- Gia.* Mori, se vuoi morir; ma mori
altrove. (le getta lo stile.)
- Iff.* Almen - - -
- Gia.* Lasciami in pace.
- Iff.* Ascoltami.
- Gia.* Non voglio.
- Iff.* Uccidimi.
- Gia.* Non posso.
- Iff.* Un guardo solo.
- Gia.* E' delitto il mirarti.
- Iff.* Idol mio, caro Sposo.
- Gia.* O parto, o parti.
- Iff.* Parto, se vuoi così;
Ma questa crudeltà
Forse ti costerà
Qualche sospiro.
Conoscerai l' error;
Ma il tardo tuo dolor
Ristoro non farà
Del mio martiro.

(Parte.)

Scena XII.

*Giasone, poi Toante.**Gia.* Partì. Lode agli Dei.*Toa.* Principe, amico.*Gia.* Signor! M' inganno; o Sei

Tu

Jas. Doe, om du vil doe; men doe anden-
stæds.

(tager Dolken fra hende og kasser den bort.)

Hyp. I det ringeste

Jas. Lad mig være i Roe.

Hyp. Hør mig da.

Jas. Nej jeg vil ej.

Hyp. Dræb mig da.

Jas. Det kand jeg ej.

Hyp. Vend dog et Øje fast til mig.

Jas. Det er Synd at see paa dig.

Hyp. Min Asgud, allerfierreste Brudgom.

Jas. Gaae bort, eller gaaer jeg.

Hyp. Jeg gaaer, om du saa vil;
Men denne Haardhertighed
Vil maaske koste dig
Nogle Sufke.

Du vil saa at see at du tog feyl;

Men din Sorg, som da er for

sildig of

Vil ey blive mig till

Frost i min Smerte.

(gaaer.)

12 Scene.

Jason, derefter Thoas.

Jas. Hun gif. Lovet være Guderne.

Tho. Prinz, Ficere Ven.

Jas. Herre! tager jeg feyl; eller er

Du

Tu di Lenno il regnante?

Toa. Almén lo fui.

Gia. Son fuor di me. Come risorgi?
Estinto

Nell' albergo real ti vidi io steffo.

Toa. Vedesti un infelice
Avolto in regie spoglie. E quell
sembrante
Altri ingannò. Questa pietosa
frode

Issipile inventò per mia difesa.

Gia. Ah di tutto innocente
Dunque è la sposa mia. Toante,
or ora
Ritorno a te.

Toa. Perchè mi lasci? (in atto di partire.)

Gia. Jo voglio
Raggiungere il mio ben. Saprai
saprai

Quanto ingiusto l' offesi.

(come sopra.)

Toa. Odi che fai?
Così senza seguaci?
Nè 'l tuo sangue risparmi,
Nè difendi la Sposa.

Gia.

Du Kongen af Lemno?

Tho. I det ringeste har jeg været det.

Jas. Jeg er ude af mig selv. Hvorledes er
du opstanden af Døde?

Jeg har jo selv set dig ved paa Slot-
ted.

Tho. Du har set en Ulyksalig
Klæd i Kongelige Klæder. Det samme
Ansigt

Har og bedraget andre. Dette medliis-
dende Bedragerie

Har Hypsipile opfunden til min Frelse.

Jas. Ach saa er da min Brund
Aldeeles uskyldig. Thoas nu kommer
Jeg strax til dig igien.

(han vil gaae.)

Tho. Hvorfore forlader du mig?

Jas. Jeg vil
Opsøge min Skat. Du skal saae at
være

Hvor ubilligen jeg forstørrede hende.

(som forhen.)

Tho. Hør. Hvad gør du?

Gaaer du saaledes uden Folgeskab?

Hverken sparer du dit Elv,

En heller forsvarer du din Brund.

Jas

Gia. Destatevi, o compagni: all' armi, all' armi.

Jo ti lascio; e questo addio
Se sia l' ultimo, non sò.

Miei compagni, ah sì forgete:

Deh troncate le dimore.

Ah mia Sposa! Amico! oh Dio!

Tenerezze! affetti! amore!

Tornerò con l' Idol mio,
O mai più non tornerò.

E s' avviene poi ch' io mora,
All' offeso bene allora
Dille, qual pentito a Lete
Il suo sposo se n' andò.

(Giasone parte seguito dagli Argonauti, che nel tempo dell' aria escono dalle tende.)

Scena XIII.

Toante solo.

Nò, restar non vogl' io
D' Issipile al periglio

Pla-

Jas. Vognér op mine Folgesvenne: Griüber
til Baaben.

Jeg forlader dig; og om dette Farvel
Er det sidste, veed jeg ey.

I mine Folgesvenne, ach
staær op:

Jeg beder eder, tsver dog ey.
Ach min Brønd! Min Ven!

O Guder!

Ach omhjertige inderlige Kier-
lighed!

Jeg skal komme igien med min
Gudinde,
Eller kommer jeg aldrig meere
igien.

Og om det skulde hænde sig at jeg
dser,

Saa siig til min Skat, som
jeg har fortørnet,
Med hvor inderlig Fortrydelse
hendes
Brudgom gik til Forglemmel-
sens Flod.

(Jason gaaer efterfulgt af Argonauterne, som
under Arien kommer ud af Zeltene.)

I 3 Scene.

Thoas allene.

Ney, jeg vil ey være en
Roelig Lilstkuere til

F

Hopſis

ATTO II.

Placido spettator. L' amor di
Padre
Alle tremule membra
Vigore accrescerà. Forte diviene
Ogni timida fiera
In difesa de' figlj: altrui minaccia,
Depone il suo timore,
E l' istessa viltà cangia in valore.

Tortora che sorprende
Chi le rapisce il nido,
Di quell' ardir s' accende,
Che mai non ebbe in sen.
Col rostro, e con l' artiglio
Se non difende il figlio,
L' insidiator molesta
Con le querele almen.

(Parte.)

Fine dell' atto secondo.

Atto

Hypsipiles Fare. Min Faderlige Kier-
lighed

Skal formeere mine Stielvende Lemmers
Kraft. Ethvert frygtagtigt Dyr
Bliver dristig naar det skal forsvare
Sine Unger. Det truer det andet Dyr
som vil dræbe dem,
Scetter sin Frygt til Side
Og forandrer Bangheden til Modig-
hed.

Turtelduen, naar den kommer over
Den, som vil robe hendes
Reede,

Da optændes hun af den Hid-
sighed,
Som hun aldrig før havde i
sit Bryst.

Hun hugger med Nebbet, og slaaer
med Vingerne,
Og hvis hun en kand forsvare
hendes Unge,
Saa gior hun i det ringeste,
med hendes
Kurren, den, Fortred, som
vil bortrove den.

(gaaer.)

Ende paa den anden Act.

Atto Terzo.

Scena prima.

*Luogo rimoto fra la Città, e la marina,
adorno di Cipressi, e di monumenti
degli antichi Re di Lenno.*

*Learco con due pirati suoi seguaci, e poi
Toante.*

Lea. Ogni nostra speranza
Fu vana, amici.
Andate, e sia ciascuno
Pronto a partir. Ma veggo?
(partono i Pirati.)
Sì, Toante s'appressa; E solo ei
viene.
Facciam l'ultima prova. Amici,
udite.

(Tornano i Pirati, a' quali tratti in disparte
Learco parla in voce sommessa.)

Toa. Nelle Tessale tende
Restar dovrei; ma voi no'l tollerate,
Affetti impazienti.

Lea. (Udiste? Andate.)
(A' Pirati che partono.)

Toa. Per solitaria parte
Alla reggia andrò.

(in atto di partire.)
Lea.

Den Tredie Act.

Første Scene.

Et ensomt Stæd, imellem Staden og Hæved, beprydet med Cypres-Træer, og med Monumenter af de gamle Konger i Lemno.

Learcus med to Søersøvere af hans Søl gestab, og derefter Thoas.

Lea. Alt vores Haab
Blev forgives, mine Venner. Gaaer,
og lad enhver
Være færdig til Rynsen. Men seer jeg ret?
(Søersøverne gaaer.)

Jo, det er Thoas der kommer; Og han
kommer allene.

Lader os giøre det sidste Forsøg. Hører
J, mine Venner.

(Søersøverne kommer igien, og Learcus fører dem hen til en Gude og taler sagte til dem.)

Tho. Jeg burde blive
J den Thessaliske Lehr; men, J mine
utaalmodige
Sindsbevægelser, tillader mig det ej

Lea. (Hørde J? Gaaer da.)
(til Søersøverne som gaaer.)

Tho. Jeg vil gaae igjennem de hemmelige
Veje til Slottet.
(Han vil gaae.)

- Lea.* (Learco all' arte.)
 Signor, soffri al tuo piede
 (se gl' inginocchia innanzi.)
 Il vasallo più reo
- Toa.* Tu vivi! O Numi!
 Che pretendi da me?
- Lea.* Morte, o perdoni.
- Toa.* Traditor, non offrirti
 Al mio sguardi mai più.
 (in atto di partire.)
- Lea.* Sentimi almeno.
- Toa.* Perfido, sai qual pena
- Lea.* La morte io meritai,
 Signor, quando tentai
 Issipile rapir. Ma se non trovo
 Pietà nel mio Regnante,
 Nel paterno terren si mora al-
 meno.
- (Learco si rivolge impaziente verso la scena.)
- Toa.* (Mi fa pietà quel disperato af-
 fanno.)
 Riconsolati, e vivi. Io ti perdonò.
 (in atto di partire.)
- Lea.* Ah permetti, o Signor, - - che
 il labbro mio

Sulla

Lea. (Bearce pas nu paa.)
 Herre, tillad at en Misdæderske
 (falder paa Knæe for ham.)
 Underdan nedkaster sig for dine Fod-
 der = = =

Thoa. Du lever! O Guder!
 Hvad forlanger du af mig?
 Lea. Døden, eller Tilgivelse.
 Thoa. Forrcedere, kom aldrig
 Meere for mine Dynne,

(han vil gaae.)

Lea. Hør mig i det ringeste,
 (revser sig og folger efter ham.)
 Tho. Troelose, veed du hvad Straf = = =
 Lea. Jeg fortiente Døden,
 Herre, da jeg sogte
 At bortrebbe Hypsipilem. Men hvis jeg
 ej finder
 Medliindenhed hos min Konge, da
 Vil jeg i det ringeste døe i mit Fædres
 neland.

(Bearcus vender sig med Utaalmodighed hen
 til Siden af Skuepladsen.)

Thoa. (Den fortvivlende Sorg opvækker mig
 til Medynt.)
 Giv dig tilfreds igien, og leev. Jeg til-
 giver dig din Forseelse.

(vil gaae.)

Lea. Ach tillad Herre = = = at min
 Mynd = = =

ATTO III.

Sulla destra Real - - - riceva un
pegno - - -

(va allungando queste parole rivoltandosi im-
paziente che i compagni giungano.)

Eccomi alle tue piante - - - E in
umil atto - - -

(Mentre vuol inginocchiarsi, e prender la
mano al Re, escono i corsari armati,
che racchiudono nel mezzo Toante.)

Cedimi quella spada. Il colpo è
fatto.

Toa. Meco favelli? Oh Dei!

Come - - -

Lea. Non più. Mio prigionier tu sei,

Toa. Scellerato.

Lea, Toante,
Cambia linguaggio. Pendono
quell'armi

Dal mio cenno, e poss' io - - -
Che puoi tu farmi?

Toa. Lea. Prigioniero alle navi, intanto
amici

Conducete quel saggio. E tu de-
poni

Toa. Quell' inutile acciaro. (a Toante.)

Lea. Prendilo, traditor. (getta la spada.)

Toa. Dovresti ormai

Quest'

Paa din Kongelige Haand = = = maa
erlange et Vandt = = =
(han gaaer og trækker disse Ord saa lange,
og vender sig med Utaalmodighed for at
see om hans Falgesvenne kommer.)

See her er jeg for dine Fodder = = = og
ydmigeligen = = =
(imens han vil falde paa Knæ, og tage
Kongens Haand, kommer Soersverne
bevæbuede, og indslutter Thoantem
imellem dem.)

Giv mig den Kaarde. Denne Gang er
det gjordt,

Tho. Taler du til mig? O Guder!

Hvorledes = = =

Lea. Ney holdt. Du er min Fange.

Tho. Du Misdaedere,

Lea. Thoas,

Tael i anden Tone. Disse Baaben ere mine
Besalninger lydige, og jeg kand = = =

Tho. Hvad kand du giøre mig?

Lea. Herer Kamerater, fører imidlertid dens
ne Selvfloge

Som Fange til Skibene. Og giv du
den Kaarde fra dig,

Som dog er dig til ingen Nytte.

(til Thoantem.)

Tho. Tag den, din Forrædere.

(kaster Kaarden fra sig.)

Lea. Du burde nu aldeedes

F 5

Slaae

ATTO III.

Quest' Orgoglio Real porre in
oblio.

Toante è il vinto : Il vincitor son io.

Tos. Guardami prima in volto,

Anima vile , e poi
Giudica pur di noi
Il vincitor qual è.

Tu libero, e disciolto
Sei di pallor depinto :
Jo di catene avvinto
Sento pietà di te.

(parte fra i Pirati.)

Scena II.

Learco solo.

E pur quel regio aspetto,
Quel parlar generoso . . . . Eh
non si pensi
Che al piacer d' un acquisto,
Che può farmi felice ; E la superba
Issipile vedrà , che in umil sorte,
Che oppresso ancora ogni nemico è forte.

(Parte.)

Scena III.

Issipile, e Giasone con Argonauti.

I. Sposo adorato , corri

Dif.

Slæde denne Kongelige Hovmodighed i
Glemme.

Thoas er den overvundne: Jeg er Over-
vinderen.

Tho. See mig først under Dynne
Du nedrige Sicel, og dom saa
Hvem af os der
Er Sehervinderen.
Du, skjondt paa frie Foed,
Er dog bleeg af misdæderf Frygt:
Jeg som er bunden i Lænker
Har Medliidenhed med dig.
(gaaer bort imellem Sørsverne.)

2 Scene.

Learcus allene.

Og dog det Kongelige Alashn
Den ædemaadige Tale = = = Eh det er
en værd at tænke paa,
Andet, end paa Fornsynelsen over denne
Fangst,
Som kand giøre mig lykkelig; og Æden
stolte Hypsipile
Skal saae at see, at enhver Fiende, skjonde
i Slette
Omstændigheder, og undertrykt, er at
frygte.
(gaaer.)

3 Scene.

Hypsipile, og Jason med Argonauterne.
Hyp. Allerkiereste Brudgom, skjond dig = =
Bea

ATTO III.

Diffendi - - - Ah puoi tu solo
Consolarmi se vuoi. Toante - -
il Padre - - -

Learco - - - ah mi confondo.
Abbi di me pietà.

Gia. Spiegati: Ancora
Intenderti non sò,

Iff. Al mar conduce
Il traditor Learco
Incatenato il Rè.

Gia. Anima rea!

Iff. Principe generoso; ecco un' im-
presa

Degna di te. Se vincesti di Lenno
Le fiere abitatrici,

Tu conservar il Genitor mi puoi.

Gia. Lasciami il peso, o cara,
Di punir il fellow; ma tu rasciuga
Le lagrinie dolenti. Al mio co-
raggio

E' troppo gran periglio
Il vederti di pianto umido il ciglio.

Care luci che regnate

Su gli affetti del mio cor,
Non piangete,
Se volete,

Ch'

- Bessierm = = = Ach du alleene kand
troste
Mig om du vil. Thoas = = = Min Far
der = = = Learcus = = = Ach jeg er forvirret.
Hav Medhynk med mig !
- Jas. Siig hvad dig flettes: Endnu
Kand jeg en forstaae dig.
- Hyp. Den Forredere Learcus
Forer Kongen i Lankester
Eil Havet.
- Jas. Den misdeederste Sial!
- Hyp. Wedelmodige Prinz, see her et Arbej-
de
Som er dig andstændig. Maar du har
funder overvinde
De grumme Indbyggersker paa Lem-
no,
Saa kand du og frelse min Fader.
- Jas. Allerkiereste, lad det være min Sag
At straffe den Uocerdige; Holdt du kuns
op at græde.
Dei gior min Modighed stoer Uroe
At see dine Dynne selde Zaarer.
J allerkiereste Dynne som regerer
Over mit Hiertes Kierlig-
hed,
Greder ey,
Om J vil

Ch' io conservi il mio valor.
Tal pietà se in me destate
Con quel tenero dolor,
Non m' avanza
Più costanza,
Per vestirmi di rigor.

(Parte.)

Scena IV.

Issipile sola.

Del Genitor la sorte,
Di Giasone il periglio
Mi dividono il cor. Misera Figlia,
E sventurata sposa!
Numi del cielo a che mai di funesto
Mi volette serbar? che giorno è
questo!

(Parte.)

Scena V.

*Lido del mare con navi di Learco, e ponte
per cui si ascende ad una di esse.*

Giasone con seguito d' Argonauti, poi Lear-
co, e Toante su la nave, indi Issipile.

Gia. Giungemmo il traditor. Com-
pagni, in quelli
Insidiosi legni
Secondate i miei passi. Orrida sia
A tal segno la strage,

Che

At jeg en skal tage Modet.
 Dersom I opvækker mig Medliidens
 hed hos mig
 Med saa bevegelig Klage
 Saa har jeg ey
 Meere Kraft
 Til at være haardhierted. (gaaer.)

4 Scene.

Hypsipile alleene.

Min Faders Skiebne, og
 Jasons Fare kommer mit Hierte
 Til at briste. Jeg elendige Daatter,
 Og ulyksalige Bruud!
 O I Himmelens Guder til hvad Ulyk-
 salighed
 Vill Jeg skal leve? hvilken Dag er denne!
 (gaaer.)

5 Seene.

En havbred hvorved Learci Skibe ligger,
 og en Broe over hvilken man gaaer
 i samme.

Jason med Følge af Argonauterne, deref-
 ter Learcus og Thoas paa Skibet,
 derefter Hypsipile.

Jas. Lad os see at vi naaer Forræderen; Ra-
 merater følger
 Efter mig om Borde Maa disse
 Roverstube. Lader os giøre saa forfær-
 deligt
 Et Nederlag, at Haved Maan

Che appaja all' altrui ciglio
 Di quel perfido sangue il mar ver-
 miglio.

(Learco comparisce sulla poppa della nave,
 tenendo con la sinistra per un braccio
 l' incatenato Toante, ed impugnando
 uno stile nella destra sollevata in atto
 di ferirlo.)

- Lea.* Sì, ma quel di Toante
 Si cominci a versar.
Iff. Fermati indegno.
Gia. Qual furor ti trasporta?
Iff. Padre --- Sposo --- Learco --- oh
 Dei --- son morta.

Lea. Issipile, che giova
 L' affliggersi così?
 Su questa nave ascendi
 Sposa a Learco, e'l genitor non
 muore.

- Iff.* Che ascolto, o Sposo!
Gia. E proferire ardisci
 Il patto scellerato, anima rea?
 Ah raffrenar non posso
 Il mio giusto furor.

(in atto di snudar la spada.)
Iff. Pietà, Giasfone.
 (trattenendo Giasfone.)
 L' empio trafigge il Padre,

Se

Maa blive farved

Nedt, af disse Troelsses Blod.

(Learcus kommer frem paa Forstaven af
Skibet, og holder med den venstre
Haand Thoantem ved Armen, som er
bunden i Lænker, og i den høyre hol-
der han en Dolk opløfted, for at dræ-
be ham.)

Lea. Ja, men Thoantis Blod

Skal først blive udgydet.

Hyp. Holdt inde du Uværdige.

Jas. Hvad Bitterhed kommer dig hertil?

Hyp. Fader = = = Brudgom = = = Learcus
= = = O Guder = = = Jeg doer.

Hyp. Hypsiplle, hvad hielper det

Du flager dig saaledes?

Kom om Borde paa dette Skib,

Som Learci Bruud, saa doer din Far-
der ey.

Hyp. Hvad hører jeg, o Brudgom!

Jas. Og tør du frembyde

Slige misdæderste Vilkaar, din uref-
færdige Sicel?

Ach jeg kand ey længe

Ejemme min retmessige Vreede.

(han vil trække sin Kaaerde.)

Hyp. Lad blive, Jason.

(Holdende paa Jason.)

Den Ugudelige dræber min Fader,

G

Der

ATTO III.

Selenti d' assalirlo.

Gia. Ah ch' io mi sento
Tutte le furie nel sen.

Lea. Vedi, o Toante,
Quella tenera Figlia
Come corre a salvarti. I suoi dis-
prezzi

Paghi il tuo sangue. Ho tollerato
assai. (in atto di ferire.)

Iff. Eccomi non ferir.

(s' affretta verso la nave.)

Toa. Figlia, che fai?
Potesti a questo segno
Scordarti di te stessa? Ah non cre-
dea, (Issipile si ferma.)

Ch' Issipile dovesse farmi arrossir.

Iff. Dunque un' altra m' addita
Meglior via di salvarti.

Toa. Eccola: intatto
Custodisci l' onor del sangue mio.
Col tuo Spofo fedele
Vivi, e regna per me. Se a voi
s' accresce

Là vita che m' avanza,
Abbastanza regnai, vissi abba-
stanza.

Gia. O Forte! O generoso!

Iff.

Dersom du søger at andfalde ham.

Jas. Ach jeg fornemmer
Alle Furierne i mit Herte.

Lea. Seer du, Thoas,
Denne omhiertede Daatter
Hvorledes hun synder sig at frelse dig.
Hendes Foragt
Skal dit Blod betale. Jeg har taalt nok.
(vil sиде til.)

Hyp. See her er jeg, stod ey til.
(leber hastig til Skibet.)
Tho. Hvad gior du, Daatter?
Kunde du saaledes
Glemme dig selv? Ach jeg troede en.
(Hypsipile bliver staagende.)
At Hypsipile skulde gisre mig skamrod.

Hyp. Viis mig da en anden, og bedre
Maade at frelse dig paa.
Tho. Vel da: Gior mit Blod
Ingen Skam. Leev med
Din troe Brudgom, og regier i mit
Stæd.

Dersom Resten af mit Liv
Kunde formeere eders Dage, saa har
jeg regieret
Nok; og saa har jeg levet lange nok.

Jas. O Store! O Wedelmodige!

ATTO III.

Iff. E non ti muove
Tanta virtù, Learco?

Lea. Anzi m' irrita.

Iff. Dunque?

Lea. Vieni, o l' uccido.

Iff. Ah questo pianto
Ti faccia impietosir. Basta, Learco,
Basta così. Non sei contento an-
cora?

Vuoi vedermi al tuo piede?
Eccomi a' piedi tuoi.

(s' inginocchia.)

Lea. Vieni, o l' uccido.

Iff. Sì, verrò, traditor. Verrò, ma
quanto
D' orribile ha l' inferno

(s' alza furiosa.)

Meco verrà; ma solo
Per strapparti dal seno,
Mostro di crudeltà, quel core in-
fido.

Scellerato, verro.

Lea. Vieni, o l' uccido.

(con isdegno in atto di ferire.)

Iff. Eccomi, non ferir. (a Learco.)

Numi, pietà non v' è?

Ricordati di me. (a Giasone.)

Morir mi sento. Ha-

Hyp. Og bevæger saa megen
Dynd dig ey, Learce?

Lea. Nej tvortimod den opirrer mig meere.

Hyp. Altsaa da?

Lea. Kom, eller jeg dræber ham.

Hyp. Ach lad dig bevæge
Over disse Taarer. Det er nok, Learce,
Det er saaledes nok. Er du ey endnu
fornsyet?

Vil du see mig for dine Fodder?

See her da.

(falder paa Knæe.)

Lea. Kom hid, eller jeg dræber ham.

Hyp. Ja, jeg skal komme, din Forrædere.

Jeg skal komme,
Men aldt det Helvede har forſærdeligt
Skal komme med mig; og det alleene
For at riuve det troeløse Hierte ud
Af dit Bryst, du gruelige Uldyr
Din Misdædere, jeg skal komme.

Lea. Kom hid, eller jeg dræber ham.

(med Breede i det han vil siode til.)

Hyp. See her er jeg, dræb ham ey

(til Learcum.)

Guder, har I ingen Ynk over
mig?

Huuske paa mig.

(til Jason.)

Jeg soler Dodsens Smerte.

G 3

Den

Ha ben di sasso il cor,
 Chi senza lagrimar,
 Ha forza di mirar
 Questo tormento.

(Issipile piangendo s' incammina lentamente alla nave, rivolgendosi a riguardare con tenerezza Giasone.)

Gia. Sposa, così mi lasci? Empio vorrei - - -

Fremo - - - Non ho consiglio - - -
 Barbari Dei - - -

(mentre Giasone va smaniendo per la scena esce frettolosa Eurinome.)

Scena VI.

Eurinome, e detti.

Eur. Pur ti ritrovo, o Figlio.

Lea. Salvati, o Madre.

Gia. Ah scellerata, a caso

(Giasone trattiene Eurinome.)

Qui non giungesti. Issipile t' arresta.

Guardami traditor. Libero a pieno

Rendi Toante, o la tua Madre io sveno.

(Issipile s' arresta al pie del ponte, e Giasone impugnando la spada minaccia di ferire Eurinome.)

Lea. Come?

Eur.

Den har ret et Steenherte,
Som uden at fælde Taarer,
Kunde taale at andsee
Denne min Piine.

(Hypsipile gaaer langsom og grædende til
Sf bet, og vender sig om og seer
kierligent til Jason.)

Jas. Min Bruud, forlader du mig saaledes?
Du Ulgudelige jeg vilde
Jeg bæver :::: Jeg veed ingen Raad ::::
O J grumme Guder ::::
(imedens Jason gaaer og flager sig fra en
Side til en anden kommer Eury-
nome løbendes hastig.)

6 Scene.

Eurynome, og de forrige.

Eur. Jeg finder dig dog igien, min Son.

Lea. Frels dig, o Moder.

Jas. Ach Misdæderste, du kom just
(Jason holder fast paa Eurynome.)

Net tilpas. Bie Hypsipile.

See paa mig din Forrcædere. Giv
Thoantem

Gandste frie igien, eller jeg ihielstikker din
Moder.

(Hypsipile bliver staende ved Broen, og
Jason trækker sin Raarde, og truer
at dræbe Eurynome.)

Lea. Hvorledes?

Eur. Che avvenne?

Lea. In lei

Non punire i miei falli.

Gia. Il mio furor non lascia
Luogo a consiglio. E' mio ne-
mico ognuno,

Che te non abborrisce,
Barbaro, non rissolvi?

Lea. Ho rissoluto,

Svenala pur. Ma venga,
E la legge premiera
Issipile compisca.

Iff. O Mostro! O fiera!

Gia. A voi dunque, o d' averno
Arbitre Deità, questo offerisco
Orrido sacrificio.

Lea. (Jo tremo.)

Gia. A voi,

Di vendicar nel Figlio
Della Madre lo scempio, il peso
resti.

Mori infelice. (Mostra ferirla.)

Lea. Ah non ferir. Vincisti.

Eur. Deggio la vita a te, caro Learco.

Lea. Poco il tuo figlio, Eurinome,
conosci.

Quella

Eur. Hvad er hændet?

Lea. Straf en hende
For mine Forseelser.

Jas. Min bittere Breede vil ingen Alarsager
Høre. Enhver, som en har Afskye
For dig, er min Fiende.
Barbar, har du betenkst dig?

Lea. Jeg har aldt betenkst mig.
~~Erich Codrige~~ Dreb hende Funs. Men Hypsipile
Skal komme og opfylde
Min første Beslætning.

Hyp. O du gruelige Bansfabning.

Jas. Til eder da, o J Helvedes
Herstende Gudinder, opofrer jeg dette
Græsselige Offer.

Lea. (Jeg stielver.)

Jas. Det skal være
Eders Sag at hævne siden
Paa Sonnen Moderens Død.
Doe da da Ulyksalige.

(han vil bræbe hende.)

Lea. Ach hug en til. Du har vundet.

Eur. Jeg er dig mit Liv skyldig, ficer
Pearce.

Lea. Du fiender Funs slet din Son, Eury-
nome.

Quella pietà, che ammiri, e debo-
lezza,
Non è virtù. Vorrei poter l'a-
spetto
Sostener del tuo scempio,
E mi manca] valore.
Ah vilissimo cor, ne' giusto sei,
Nè malvaggio abbastanza,
Incominci da te la mia vendetta,

(si ferisce.)

Eur. Ferma. Che fai?
Lea. Non spero,
E non voglio perdonar. Il morir
mio
Sia simile alla vita.

(si getta nel mare.)

Eur. Jo manco. Oh Dio!
(Sviene, ed è condotta dentro.)
Gia. Oh Giustissimo ciel! Correte
amici,
A disciogliere il Re.

(Gli argonauti corrono su la nave a
disciogliere Toante.)

Iff. Spofo, io non posso
Rassicurarmi ancor.

Toa. Principe, Figlia.
(Scendendo dalla nave.)

Iff.

Den Omhjertighed som du roeser, er
Feyhed, og

Ey Dyd. Jeg vilde have fundet holdt
det ud

At have andseet din Dod.

Men mig fattedes Standhaftighed der-
til.

Ach nederdrægtige Hierte, du er ey ret-
særdig nok, ey

Heller ond nok,

Jeg skal først hævne mig paa dig.

(han stikker sig.)

Eur. Holdt, hvad gisr du?

Lea. Jeg haaber en, ey heller vil jeg
Have Forladelse. Min Dod
Skal blive mit Liv liig.

(Springer i Habet.)

Eur. Jeg besvimer. O Guder!

(hun besvimer og bliver ført bort.)

Jas. O retsærdigste Himmel! Skynder eder,
Venner,
At løse Kongen.

(Argonauerne løber over paa Skibet for
at løse Thoantem.)

Hyp. Ach min Brudgom, jeg kand ey enda
nu

Komme til Rette igien.

Tho. Prinz; Daatter
(i det han stiiger af Skibet.)

Hyp.

Iff. Padre.

Gia. Signor.

Iff. Questa paterna mano
Torno pure a bacciar.

(Bacia la mano a Toante.)

Toa. Posso al mio seno
Stringerti ancora.

(gli abbraccia)

Gia. I tollerati affanni
L' allegrezza compensi
D' un felice imeneo.

Toa. Ma pria nel tempio
Rendiam grazie agli Dei : che
troppo, o figli,
E' perigliosa, è vana,
Se da lor non comincia, ogni opera
umana.

Coro.

E' follia d' un' alma stolta
Nella colpa aver spe-
ranza.

Fortunata è ben tal
volta ;
Ma tranquilla mai non
fu.

Nella

Hyp. Fader.

Jas. Herre.

Hyp. Jeg kand dog igien

Kysse min Faders Haand.

(hun kysser Thoantis Haand.)

Tho. Og jeg kand igien

Erykke dig op til mit Bryst.

(h.m omfavner hende.)

Jas. De overstruudte Bekynringer

Vil vi lade en lyksalig Bryllups Glæde

Kaade Boed paa.

Tho. Ja, men først vil vi i Templen

Eafke Guderne; thi, mine Born, ald
menneskelig Foretagende er

Baade farlig, og forsengelig

Hvis det ej begynder fra dem.

Chorus.

Det er en Daarlighed i en forvirret
Siel

At have god Forhaabning
naar den har gjordt ilde.

Den er vel paa den Eiid, i
sine tanker lykkelig;

Men den er Dog aldrig roes-
lig.

I den

ATTO III.

Nella sorte più serena
Di se stesso il vizio è
pena;
Come premio è di se
stessa,
Benchè oppressa,
La virtù.

Il Fine.

Tredie Act.

III

I den allerbeste Lykke
Ere Laster sig selv til Straf;
Ligesom Dydens,
Skindt undertrykt,
Er sig selv til Belonning.

Ende.

